

**TIN MỪNG
THEO THÁNH GIOAN
BẰNG THƠ**

*Dựa theo bản dịch của nhóm Phụng Vụ Giờ Kinh
Năm 2002*

NIHIL OBSTAT

Thủ Đức, ngày...22... tháng...2... năm 2011

Lm. Barnaba M. Nguyễn Đức Kiên, CMC

IMPRIMI POTEST

Thủ Đức, ngày...22... tháng...2... năm 2011

Lm. Đoàn Phú Xuân, CMC
Tổng Phục Vụ Dòng Đồng Công

Xin Kính Dâng
Chúa Giê-su, Đức Mẹ Maria, Thánh Giuse
và Thánh Gio-an tập thơ nhỏ bé này

CON CHIM PHƯỢNG HOÀNG

*Phượng hoàng bay bổng trên cao
 Ngắm trời trông đất biết bao lạ lùng.
 Nó nhìn tận chốn không trung,
 Mây bay gió lộng thiên cung tuyệt vời.
 Thái dương tỏa sáng bầu trời,
 Chiếu soi trời đất rạng ngời ánh dương.
 Từ trời nhìn xuống biển khơi,
 Bao la bát ngát xanh lơ bạt ngàn.
 Ngó nhìn xuống đất ngàn xanh,
 Rừng cây xa tím phủ xanh đất vàng.
 Núi trùng điệp điệp xa xa,
 Chim ca vượn hát vang ra khắp rừng.
 Đêm về chim ngắm không trung,
 Trăng sao lấp lánh linh lung bầu trời.*

* * *

*Nếu như chim lại có hồn,
 Nó nhìn ngắm Chúa trên không nhiệm mầu
 Chúa ta ngự chốn muôn mầu,
 Thiên đường vạn tía, xanh mầu pha lê.
 Thiên thần các thánh cung thiên,
 Tung hô ca hát ngày đêm không ngừng.
 Phượng hoàng nhìn xuống đất rung,
 Muôn loài người vật sống chung tuyệt vời.
 Cùng nhau ca tụng Chúa Trời,
 Người hằng ngự chốn trên trời cao sang.
 Chim muông vạn vật cũng ca,
 Cùng chung hợp sức phàm nhân tôn thờ.
 Cách riêng đối với loài người,*

*Tâm tình ý muốn tôn thờ Chúa ta.
Phượng hoàng bay quỵên không gian,
Ngắm nhìn ngó xuống phàm nhân trên đời.
Đoạn rồi nó bỏ bầu trời,
Bay về rừng thẳm sống đời muông chim*

Lm. Tadêô Maria Đình Tri Thức, CMC

NGUYỄN VỌNG CỦA THÁNH GIOAN

1. Một chiều gió mát trời quang sáng,
Mặt trời như sợ mất không gian,
Từ từ lặn xuống biển vàng,
Địa Trung bên cạnh It – ran lầy lừng.

2. Chúa ta dẫn Tông Đồ lên núi,
Núi Ta – Bo sừng sững vươn cao,
Đứng trên núi ngắm nước Do,
Nhìn ra biển cả tâm hồn ngất ngây.

3. Núi Các – men đổi màu xanh biếc,
Cảng Ai – co ai biết bao nhà,
Cê – sa nhận nhịp quanh năm,
Ti – rô cũng thế không thua kém gì.

4. Phóng tầm mắt tới miền xa tắp,
Bên kia bờ biển Địa Trung Âu,
Ai ơi bên đó hãy mau,
Nói cho người thế biết đâu cội nguồn.

***

5. Chúa nói với Gio –an bên cạnh,
Con mơ gì trước cảnh bao la,
Đời con ước muốn điều gì,
Sau này thực hiện đáp tình Chúa con.

6. Con ao ước đi trên biển tới,
Bên kia bờ biển nói về Thầy,
Để cho người thế biết Thầy,
Đấng Con Thiên Chúa xuống đây cứu người.

7. Con mơ một cuộc đi du lịch,
Thăm quan thành phố lịch sử Rô - ma,
Nơi đây kỳ tích muôn vàn,
Để cho hậu thế chiêm quan tài người.

8. Con sẽ đến A – then cổ kính,
Hay những vùng hẻo lánh đáng thương,
Giảng cho họ biết những điều,
Mà Thầy đã dạy cho nhiều chúng con.

9. Con ao ước có ngày con sẽ,
Giảng cho muôn người biết sống ngoan,
Trở nên con cái của Cha,
Sống lành, sống Thánh như Cha trên trời.

10. Thầy là ánh sáng cho người thế,
Thầy yêu người dương thế vô cùng,
Con đi rao giảng Tin Mừng,
Nói cho họ biết tâm tình Chúa yêu.

11. Con mong ước cho mọi người biết,
Sống đời trong sạch biết tránh xa,
Mitu ma chước quỷ hại ta,
Để mitu phần rỗi cho ta, mọi người.

12. Con mong ước có ngày nào đó,
Anh em con vượt sóng biển khơi,
Đến nơi xa tận chân trời,
Giảng cho ai đó nghe lời Thầy khuyên.

*13. Con còn ước nguyện Thầy ban phúc,
Cho con nên giống đứa trẻ thơ,
Chỉ còn yêu mến Chúa Trời,
Không còn gì khác một đời mến Cha.*

***

*14. Thánh Gio-an cuộc đời cao cả,
Ngay khi còn bé đã biết yêu,
Cuộc đời trong sạch cao siêu,
Hương về Thiên Chúa, Cha yêu trên trời.*

*15. Tình yêu thế tục Ngài không giám
Tình, tiền, tài danh giá không ham,
Nhất là từ lúc bỏ nhà,
Bỏ cha, bỏ mẹ, hiến dâng theo Thầy.*

Lm. Tadêô Maria Đinh Tri Thức CMC

I. LỜI TỰA

(Ga 1, 1-8)

Từ nguyên thủy có Ngôi lời
 Ngôi Lời, Thiên Chúa hướng trời Chúa Cha,
 Nhờ Người muôn vật tạo thành,
 Không Lời chẳng vật chi thành dương gian,
 Trong Người sự sống phát ra,
 Sống đây là sáng chiếu ra mọi người.
 Sáng soi chiếu tỏa mọi nơi,
 Làm cho bóng tối biến rời dương gian.
 Có người Chúa phái, Gio-an,
 Ông nhằm minh chứng sáng ban ơn lành,
 Để cho hết mọi người tin,
 Nhờ ông chiếm lãnh niềm tin Ngôi Lời.
 Ông không là ánh soi đường,
 Nhưng ông làm chứng Ngôi Lời sáng soi.
 Ngôi Lời soi sáng muôn nơi,
 Ngài là ánh sáng rạng ngời muôn dân.
 Nhưng người trần thế không tin.
 Người vào nhà các gia nhân của Người,
 Nhưng không ai tiếp nhận Người.
 Còn ai tiếp nhận Ngôi Lời công khai,
 Người liền nhận họ công khai,
 Làm con Thiên Chúa muôn loài trần gian,
 Những người này chẳng sinh ra,
 Do lòng, ý muốn người nam xác phàm.
 Nhưng do Thiên Chúa sinh ra.
 Ngôi Lời đã hóa người phàm chúng ta,
 Sống đời lam lũ như ta,
 Chúng tôi đã thấy vinh quang của Người,

Vinh quang lãnh nhận bởi trời,
 Chúa Cha trao tặng Ngôi Lời quyền sang.
 Gio-an làm chứng nói rằng:
 “Ngài là Đấng rất cao sang hơn tôi,
 Ngài siêu trội vượt hơn tôi,
 Tôi đây chẳng đáng làm tôi của Người.
 Do nguồn sung mãn của Người,
 Chúng ta lãnh nhận ơn trời biết bao!
 Luật lệ lãnh nhận bởi ông,
 Moi-sê ngôn sứ chí công dân người.
 Còn ơn phúc quý bởi Người
 Ki-tô Đức Chúa ban ơn dư tràn.
 Chưa ai thấy Chúa Ngôi Cha,
 Chỉ mình Con Chúa biết Cha rõ ràng,
 Chúa Con cũng sẽ tỏ ra,
 Chúa Cha cho những kẻ lành Người yêu.

II SỨ MỆNH CỦA ĐỨC GIÊ-SU

A. LOAN BÁO NHIỆM CỤC MỚI

1. LỜI CHỨNG CỦA GIO-AN

(Gal, 19-34)

Đây là chứng của Gio-an,
 Máy người sai đến từ thành Gia-liêm
 Họ là tư tế nhân viên,
 Quản cai đền thánh, thu tiền thuế dân.
 Họ thưa với bác Gio-an:
 “Ông đây sứ mạng thì hành ra sao?”
 Gio-an lớn tiếng báo loan:
 “Ki-tô Đức Chúa tôi loan tin này”.

“VẬY ÔNG Ê-LI ĐẾN ĐÂY?”
 “ĐIỀU NÀY CHẴNG TRÚNG TÔI ĐÂY CHỨT NÀO”.
 “VẬY ÔNG CÓ TƯỚC HIỆU KHÔNG?
 ĐỂ TÔI TRÌNH BÁO QUÍ ÔNG COI THÀNH”.
 “TÔI NGƯỜI HỒ HÁN ĐỒNG HOANG,
 SỬA ĐƯỜNG NGAY THẮNG CHÚA LOAN TIN MÌNH”.
 Nhóm này Pha-rí đi chung,
 Họ liền gạn hỏi câu chung sau này:
 “Sao ông làm phép rửa đây?
 Ki-tô chẳng phải I-sai cũng không?
 Ê-li ngôn sứ càng không?
 Vậy sao ông rửa dưới sông nhiều người”.
 Ông liền đáp lại mấy lời:
 “Tôi đây rửa họ nhiều người dưới sông.
 Nhưng trên họ có Chúa Con,
 Người ta chẳng biết Chúa Con người nào.
 Người là Con Đấng tối cao,
 Tôi không xứng đáng làm sao giúp Người?
 Cho dù cởi dép giúp Người.”
 Việc này xảy tại một nơi gần kề,
 Bê-ta một xã ngay bên,
 Bên kia Gio-đán cận kề bên sông,
 Gio-an vốn rửa đám đông,
 Người ta tuốn đến đổi lòng ăn năn.

* * *

Hôm sau Đức Chúa tiến về,
 Gio-an liền nói chỉ về Chúa ta:
 “Đây chiên Thiên Chúa giáng trần,
 Người lo xóa tội trần gian bao người.
 Đây người, tôi nói các người:

“Có người sẽ đến sau tôi mai ngày,
 Nhưng người có trước tôi đây,
 Phần tôi không được biết Ngài sâu xa,
 Người cần phải được tỏ ra,
 Cho người Do-thái mong xa bao đời.
 Tôi làm phép rửa cho Người
 Và kìa Thần khí xuống Người hình chim,
 Đậu trên đầu Chúa sáng tinh.
 Đáng sai tôi rửa báo linh tôi rằng:
 Người trông Thần khí bay là,
 Đậu trên người đó chính là Chúa Con.
 Chính Người tẩy rửa tâm hồn,
 Bằng Thần Khí Chúa tâm hồn anh em.
 Người là Thiên Chúa Ít-diên,
 Muôn người trông đợi ơn trên bao đời.”

2- CÁC MÔN ĐỆ ĐẦU TIÊN

(Gal, 35-51)

Gio-an đứng cạnh môn đồ,
 Giê-su, Đức Chúa, tông đồ đi qua.
 Gio-an lên tiếng nói rằng:
 “Đây chiên Thiên Chúa giáng trần cứu nhân”.
 Hai môn đệ của Gio-an,
 Liền đi theo Chúa lòng an vui mừng.
 Chúa ta hỏi họ theo ư?
 Họ thưa: “Lạy Chúa tháp tùng cho vui”.

* * *

An-rê anh ruột Si-mon,
 Nghe lời giới thiệu của ông Gio-an,
 Ông liền theo Chúa đi sang,
 Ông đi giới thiệu với anh của mình:
 Chúng tôi gặp Đấng Me-si. (2)
 Si-mon đứng dậy cùng đi tiến về,
 Ông ta gặp Chúa ta liền.
 Chúa liền phán hỏi: “Anh tên là gì?”
 “Thưa thầy tên Sí-mon-ni”.
 “Tên anh sẽ đổi khác đi: Kê-pha,
 Đá xây là nghĩa Kê-pha,
 Nhưng cho dễ gọi đổi là Phê-rô”.
 Hôm sau Chúa gặp Phi-li (3)
 Chúa rằng: “Anh hãy cùng đi lên đường”.
 Phê-rô, Phi-líp bạn đường,
 Cả hai cùng gốc quê hương xóm làng.
 Phi-li gặp thấy Na-tha, (4)
 Ông liền giới thiệu với Na-tha rằng:
 “Chúng tôi đã gặp Đấng mà,
 Moi-sê, ngôn sứ báo xa lâu đời.
 Ngài tên Giê-su, Ngôi Lời,
 Người thành Na-gét con người Giu-se”.
 Na-than nói lại vẻ chê:
 “Ở Na-gét có gì hơn đâu mà!”
 Phi-li bảo đến xem qua.
 Đức Giê-su thấy Na-tha đến mình.
 Người liền phán bảo họ rằng:
 “Đây người chân chính Ít-ran tốt lành”.
 Na-than hỏi lại sao rành?
 “Trước khi Phi-líp gọi anh đi vào,
 Ta đây đã biết anh sao”

*Na-than nói rõ: “Thầy bao lạ thường!
 Là Con Thiên Chúa trên trời,
 Là vua Ít-rán ngàn đời suy tôn”
 “Anh còn thấy việc lớn lao,
 Tầng trời mở rộng ra chào đón Ta,
 Thiên thần lên xuống trên Ta,
 Ngợi khen, ca tụng lừng vang trên trời”.*

3- TIỆC CUỐI CA-NA

(Ga 2, 1-12)

*Ra đi tiệc cưới Ca-na,
 Xóm làng vui nhộn tại nhà tân hôn.
 Mặt vui tay bắt miệng hôn,
 Hai bên trai gái hôn ôm chào mừng.
 Cô dâu chú rể, tương bưng,
 Trình phô áo cưới sắc hường tươi vui.
 Khách mời dự tiệc tới lui.
 Thân bằng quyến thuộc đến vui chúc mừng.
 Ma-ri, Mẹ Chúa đi cùng,
 Chúa Con cũng tới đi cùng Mẹ ta.
 Cả phòng tiệc cưới rum ra,
 Rượu ngon rượu mạnh đưa ra tiếp người
 Người ta ăn uống vui cười.
 Hơi men nồng nặc phát lời lung tung.
 Rượu vào ngôn xuất rất sung,
 Ai ai cũng nói cười rung cả phòng.
 Tiệc vui mới được nửa lòng,
 Gia nhân kêu hết rượu nồng thiệt xui.
 Chủ nhà chạy tới chạy lui,
 Lo sao chạy chữa khỏi nguy phen này.*

Thiếu rượu làm bẽ mặt mày,
 Quấn gia chú rẻ mặt mày tái xanh.
 Nhác trông Mẹ thấy bất an,
 Mẹ liền chạy tới thưa van Chúa rằng:
 “Con ơi họ hết rượu mà,
 Xin con cứu giúp họ qua cơn này”.
 Chúa liền nói với tớ bầy:
 “Đổ đầy chum nước trong quây phòng ăn”.
 Vâng lời đổ nước đầy dần,
 Chúa truyền múc nước lấy ra tiếp người,
 Nước thành rượu tốt tuyệt vời
 Cả phòng lại thấy tiếng cười vang lên.
 Quấn gia đốc đám vui êm,
 Sững sờ rượu ấy tăng thêm lạ lùng!
 Chẳng ai biết rượu đầy thùng,
 Chỉ người phục dịch ý chừng hiểu thôi.

* * *

Đây là phép lạ đầu tiên,
 Chúa làm trong xứ thuộc miền Ga-li
 Vinh quang của Chúa vang đi,
 Môn đồ tin mạnh những gì Chúa loan.
 Đoạn Người đi xuống Ca-pha,
 Theo sau Mẹ Chúa, em anh của Người.

4- ĐỨC GIÊ-SU TẨY UẾ ĐỀN THỜ
(Ga 2, 13-25)

Đã gần đến lễ vượt qua
 Chúa lên Giê-rút dự qua lễ này.
 Người trông thấy có đầy đầy,
 Kẻ buôn người bán tràn đầy thánh cung.
 Kẻ này buôn bán chim cu,
 Người kia bán vôi chiên, cừu, bò, bê.
 Đổ tiền rải rác ngoài hè,
 Người dùng dây để kết lên roi dài,
 Đuổi xua bọn chúng ngã xoài,
 Lật bàn xô ghế ra ngoài đường đi.
 Người lên tiếng quát: “Hãy đi,
 Nhà ta nơi chốn thực thi nguyện cầu,
 Các người đã biến nơi cầu,
 Thành hang trộm cướp nơi cầu nguyện Cha”.
 Môn đồ nhớ lại câu ca:
 “Nhiệt thành nhà Chúa tiên tan sức người”.
 Người Do-thái hỏi lại Người:
 “Ông dùng quyền bính bởi nơi nào đây?
 Để làm những việc mới đây?”
 “Các ông cứ phá đền này tan hoang,
 Ta đây chỉ nội trong ba,
 Sẽ xây lại chính đền ba ngày thành”.
 Đền này phải bốn mươi năm,
 Mới hoàn thành tốt xây nhà Chúa đây,
 Còn ông nói chỉ ba ngày.
 Đền đây ám chỉ thân Thầy chết đi,
 Nhưng sau sống lại tức thì,
 Qua ba ngày chết nằm im trong mồ.

*Sau khi sống lại khỏi mồ,
Môn đồ mới hiểu những lời Chúa ta.
Sau đây Chúa ở lại thành,
Làm nhiều phép lạ chữa lành người dân.
Nhiều người tin tưởng Chúa ta.
Có người bất tín tỏ ra cứng lòng.*

**5- CUỘC ĐỐI THOẠI VỚI ÔNG
NI-CÔ-ĐÊ-MÔ
(Ga 3, 1-21)**

*Trong bè Pha-rít có người
Thuộc dòng Do-thái tên người Ni-cô (5)
Ông hay đến gặp Ki-tô,
Ban đêm canh thức tỏ lòng mến Người.
Đồng thời tìm hiểu Nước Trời,
Tâm hồn gấn bó tìm lời khuyên răn.
Ông thưa với Chúa bản khoán:
“Thầy là một vị khôn ngoan Chúa sai.
Làm nhiều dấu lạ ra ngoài,
Nếu không có Chúa chẳng ai hoàn thành”.
Chúa ta nói lại chân tình:
“Tôi đây nói lại với anh hết lòng,
Không ai có thể nhìn trông,
Nước trời quý mến tận trong tâm hồn,
Nếu không sinh lại tự lòng,
Muốn sinh trở lại cần lòng đón ơn”.
Ông thưa với Chúa rõ hơn:
“Già rồi chẳng lẽ tìm nơi tái sinh,
Lại vào lòng mẹ để sinh”.
Chúa ta đáp lại: “Các anh không vào,
Nước trời quý mến xiết bao,*

Nếu không sinh bởi ơn cao Thánh Thần.
 Cái gì sinh bởi xác thân,
 Kẻ này thuộc vật xác thân loài người.
 Vật gì Thần Khí sinh ơn,
 Kẻ này Thần Khí ban ơn sinh tôn.
 Các ông cần phải sinh tôn,
 Do ơn thánh Chúa cho hồn sống liên.
 Gió đâu thổi đến không yên,
 Ta không biết gió thổi lên khi nào.
 Những ai sinh bởi Thánh nguồn,
 Nghĩa là Thần Khí phát nguồn sinh ra.
 Người này cũng giống gió nam,
 Thổi từ đâu tới lan tràn khắp nơi.

* * *

Ni-cô-đê-mô hỏi Người:
 “Làm sao những chuyện vừa rồi xảy ra”.
 Chúa liền đáp lại ông ta:
 “Ông thầy Ít-rán dân ta không tường,
 Làm sao hiểu được lẽ trời,
 Những điều cao cả trên nơi cõi trời.
 Tôi đây kể lẽ trên đời,
 Mà ông không hiểu những lời Tôi đây.
 Vậy khi Tôi kể lẽ hay,
 Ở trên trời thăm thiên thai vĩnh hằng?
 Những điều tôi kể dưới trần,
 Mà ông chẳng tin lời bàn Tôi đây.
 Vậy khi Tôi kể tại đây,
 Những điều tôi thấy tận ngay trên trời?
 Chưa ai lên chốn Thiên đường,

*Ngoại trừ tôi xuống từ trời mới đây.
 Moi-sê treo răn trên cây,
 Trong sa mạc nóng tỏ bày cho dân.
 Tôi đây cũng bị treo thân,
 Để ai tin mạnh vào thân Con Người.
 Người này được cứu lên trời,
 Sống chung thần thánh trên trời hoan ca”.*

* * *

*“Chúa Cha yêu mến thế gian,
 Đã ban Con Một của Cha cứu đời,
 Để ai tin mạnh vào Người,
 Sẽ không bị chết sống đời thánh ân.
 Chúa sai Con Một giáng trần,
 Không lên án tử thế gian muôn đời,
 Nhưng là cứu độ mọi người,
 Để nhờ Con Một của Người rước lên.
 Ai tin Con Một Chúa hiền,
 Sẽ không bị án đè trên người này.
 Chúa ban ánh sáng đến đây,
 Chiếu soi trần thế mọi ngày dương gian.
 Nhiều người lại chuộng tối tăm,
 Sống theo nếp sống xấu xa khuất mờ,
 Ai làm điều xấu thích mờ,
 Để cho tội lỗi khỏi người ta trông,
 Sáng soi sống tốt lại mong,
 Để cho việc họ thông cho mọi người.
 Người này sẽ được ban ơn,
 Thưởng cho Nước Chúa sống đời sống vui.*

6- SỨ VỤ CỦA ĐỨC GIÊ-SU TẠI GIU-ĐÊ LỜI CHỨNG CỦA GIO-AN.

(Ga 3, 22-36)

*Đức Giê-su các môn đồ,
Đi về Giu-đê truyền thông Phúc âm.
Người làm phép rửa cho dân,
Gio-an cũng rửa cho dân Ê-non.
Xảy ra một cuộc đấu ngôn.
Có người Do-thái hỏi ông Gio-an:
“Thưa thầy: người trước thầy ban,
Cho ông phép rửa bên làn Gio-đan.
Nay ông cũng rửa người ta,
Nhiều người tuốn đến ông ta rửa cho”.*

*Gio-an liền đáp lại ông:
“Không ai lãnh nhận việc công loài người,
Mà không lãnh nhận bởi trời.
Anh em làm chứng qua lời của tôi:
Tôi đây không phải Ki-tô,
Tôi là kẻ đượ Chúa cho sai đi,
Dọn đường sửa lối Chúa đi,
Tôi như phù rể lo đi trước Người,
Đứng nghe chú rể lên lời,
Vui mừng hơn hờ thấy người nói năng.
Đó là vui lớn trời ban,
Niềm vui đã trọn trời ban cho thầy.*

* * *

*Người cần nổi bật hơn thầy,
Còn thầy mờ nhạt hao gầy giảm suy.
Đáng từ trên xuống quyền uy,*

Ở trên người thế về uy chức quyền.
 Người loan báo sự nhiệm huyền,
 Trình bày giáo lý tinh tuyền cõi thiên.
 Còn người từ đất mà lên,
 Kẻ này giống đất có duyên kiếp bùn.
 Còn Người xuống bởi thiên cung,
 Người loan báo lại Tin Mừng cho ta.
 Những gì đã biết trải qua,
 Người cho ta biết muôn vàn ý trời.
 Ai mà nhận chứng của Người,
 Người này xác nhận Chúa Trời cao siêu.
 Đáng mà Thiên Chúa quý yêu,
 Nói lời Thiên Chúa cao siêu tuyệt vời.
 Thánh Thần tràn ngập trên Người,
 Ai tin vào Chúa Ngôi Lời dẫn đi,
 Người này sống tốt khỏi nguy,
 Muôn đời hưởng kiến uy nghi Chúa Trời.
 Còn ai không nhận Con Người
 Kẻ này khốn khổ sống đời trầm luân”.

7- ĐỨC GIÊ-SU TẠI SA-MA-RI-A

(Ga 4, 1-42)

Chúa ta bỏ xứ Giu-đê,
 Đi về Ga-lí miền quê của Người.
 Phải qua Sa-má trung ương,
 Miền trung Do-thái là nơi thưa người.
 Si-ka thành nhỏ bên đường,
 Nơi đây Gia-cóp quê hương của ngài.
 Ở đây có giếng của ngài,
 Giới cho Giu-sé con ngài út trai.

Chúa ta nhọc mệt đường dài,
 Ngồi chơi nghỉ mát cạnh ngoài giếng to.
 Thiều quang đứng bóng nắng nồng,
 Có người phụ nữ vác vò đi ra.
 Cô ta múc nước về nhà,
 Để lo công việc nấu ăn gia đình.
 Môn đồ tản mát vào thành,
 Để mua thực phẩm lo dành bữa trưa.
 Chúa liền chào chị ban trưa:
 “Cho tôi nước uống buổi trưa nắng này”.
 Chị ta lên tiếng tỏ bày:
 “Ông, tôi Do-thái xưa rầy chống nhau,
 Mà tôi lại dám cùng nhau,
 Trao ông nước uống để mau làm hòa”.
 Chúa ta đáp lại và loan:
 “Nếu cô nhận biết ơn ban Chúa Trời,
 Và hay kẻ hỏi cậy nhờ,
 Hẳn cô xin lại nước ơn sống hoài”.
 Cô ta đáp lại câu dài:
 “Ông đâu có gáo dây dài kéo lên,
 Mà cho tôi nước sống liên.
 Chẳng hay ông lớn cao niên hơn ngài,
 Tổ tiên Gia-cóp đã hoài,
 Lập nên giếng nước để ngài dùng dây.
 Gia nhân, gia súc hằng ngày,
 Tới đây uống nước kết dây họ hàng”.
 Đức Giê-su trả lời rằng:
 “Người nào uống nước cô ban khát hoài.
 Còn ai uống nước Tôi xài,
 Sẽ không khát nữa sống hoài muôn năm.
 Nước này sẽ vọt lên xa,

Một nguồn sức sống ngàn năm hãy còn”.
 Cô liền xin Chúa ta cho:
 “Nước mà Chúa có tự lòng ban ra,
 Để tôi khỏi khát khỏi ra,
 Giếng này mức nước đi xa tốn giờ”.
 Chúa ta nói lại hãy rời:
 “Gọi chồng chị lại Tôi thời giải cho”.
 “Tôi đây chẳng có ông chồng”.
 Chúa rằng: “Cô chẳng có chồng y chang.
 Hiện cô đã trải năm chàng,
 Còn người đang sống chàng vàng chưa xong”.
 Cô ta nói với Chúa Con:
 “Thưa Ngài ngôn sứ quả không sai lầm.
 Cha ông tiên tổ nói rằng:
 Họ thờ Thiên Chúa vĩnh hằng trên non,
 Còn ông lại nói Si-on,
 Hay là Giê-rút chính nguồn kính tôn”.
 Chúa ta nói việc thờ tôn:
 “Này cô đến lúc kính tôn Chúa Cha,
 Không thờ trên núi hay là,
 Gia-liêm thủ phủ huy hoàng xưa nay.
 Nhưng là thờ Chúa ta đây,
 Trong nguồn sự thật tràn đầy hồn ta.
 Chúa trời yêu kẻ thờ Cha,
 Người tìm những kẻ yêu Cha thật tình,
 Yêu trong Thân Khí chân tình,
 Thờ Người, sự thật, công bình, tin yêu”.

* * *

Thị ta thưa lại Chúa yêu:
 “Me-si, Đức Chúa quí yêu sẽ về,
 Người là Ki-tô sống kê,
 Sẽ ra công sức cứu về muôn dân”.
 Chúa ta tuyên bố rõ ràng:
 “Đấng này quả chính Tôi đang nói đây”.
 Và rồi môn đệ về ngay,
 Ngạc nhiên thấy Chúa đứng đây gần nàng.
 Tuy nhiên chẳng dám hỏi han,
 Chúa và cô thị nói năng điều gì.
 Cô rời vò nước ra đi,
 Vào thành loan báo hãy đi xem Người.
 Người này biết cả đời tôi.
 Nhiều người chạy trốn ra nơi chỗ Người.
 Môn đồ mời Chúa dùng cơm,
 Nhưng Thầy nói đã có lương thực rồi?
 Có ai đưa đến cho Người của ăn?
 “Của ăn nuôi sống của Ta:
 Là làm theo ý Chúa Cha trên trời.
 Các anh chẳng nói theo thời:
 Còn gần bốn tháng tới thời thu hoa.
 Nhưng Thầy nói để hân hoan:
 Lúa đồng chín rộ màu vàng muôn nơi.
 Hãy xin Cha phái nhiều người,
 Gặt mau hoa lợi về trời thưởng công.
 Người gieo kẻ gặt đáng công,
 Vui mừng thưởng chôn nơi công trên trời.
 Thầy sai các chú những người,
 Không cần vất vả trong vườn bao nhiêu.
 Nhưng nhờ kẻ khác làm nhiều,
 Tới anh chỉ việc thu nhiều lợi hoa”.

Nhiều người thành đó chạy ra.
 Tin vào Đức Chúa nói ra rất nhiều.
 Họ xin ở lại mấy chiều,
 Số người tin Chúa rất nhiều trong dân.
 Nhiều người nói với chị ta:
 “Không vì lời chị chúng ta tin Người,
 Nhưng do chính mắt thấy Người,
 Ông đây quả thật là người cứu dân”.

8- ĐỨC GIÊ-SU Ở GALILÊA (Ga 4, 43-54)

Chúa rời Ca-phát đi Ga,
 Người liền nói rõ ra rằng: “Sứ ngôn,
 Chẳng ai kính trọng suy tôn,
 Tại nơi bán quán hương thôn của mình”.
 Khi Người về tới quê mình,
 Dân làng ra đón tôn vinh danh Ngài.
 Người ta cũng nói về Ngài:
 Những gì thực hiện trong ngày Sa-ba,
 Xin làm tại chốn quê nhà,
 Bà con lối xóm người nhà râm ran.
 Người liền trở lại Ca-na,
 Nơi làm nước hóa rượu nhanh tiệc mừng.
 Ở đây có một thượng thư,
 Con trai đau nặng tại vùng Ca-pha.
 Khi nghe biết Chúa về Ga,
 Ông liền tìm đến xin ra gặp Ngài.
 Xin Ngài cứu chữa con trai,
 Nó đau gần chết xin Ngài chữa cho,
 Chúa liền nói họ hãy lo,
 Tin vào quyền phép Chúa cho sẽ lành.

Ông xin Ngài xuống đi nhanh,
 Kẻo con tôi chết thành ma xóm làng.
 Chúa liền phán bảo ông ta:
 “Hãy về, nó sống bằng an mạnh rồi”.
 Ông tin vào Chúa xuống đồi
 Gia nhân chạy tới bồi hồi nói ông:
 “Cậu trai đã sống khỏe ngon”.
 Ông ta hỏi chúng cậu ngon khi nào?
 Hôm qua đúng lúc trời cao,
 Cậu ta hết sốt đi vào vui chơi.
 Ông liền biết rõ vào giờ,
 Chúa ta phán bảo cháu giờ sống ngoan.
 Cả nhà tin Chúa liền hoan,
 Tạ ơn Thiên Chúa hân hoan vui mừng.

9- ĐỨC GIÊ-SU CHỮA MỘT NGƯỜI ĐAU ỚM Ở HỒ NƯỚC BẾT-DA-THA.

(Ga 5, 1-18)

Lại vào dịp lễ người Do,
 Người lên Giê-rút để lo lễ mừng.
 Ở đây có một ao tù,
 Bết-da tên gọi nơi chung mọi người (7)
 Hồ này quanh có lán chơi.
 Người đau ốm liệt ra chơi nằm đây.
 Họ nằm chờ nước động lây,
 Có thần Chúa xuống động dây nước hồ.
 Ai nhanh len xuống trước hồ,
 Người này khỏi bệnh tha hồ lội bơi.
 Người này mắc bệnh lâu đời,
 Ông ta đã bị ba mươi tám năm.
 Năm liệt chẳng lết được nhanh.

Mỗi khi nước động xảy ra gần mình.
 Chúa liền thăm hỏi đến anh:
 “Anh sao, có muốn lành nhanh bệnh này”.
 Thưa Ngài: “Chẳng có ai đây,
 Đem tôi xuống nước khi đây nước rùng”.
 Người liền phán bảo người phù:
 “Đứng lên vắc chõng vui mừng về nhà”.
 Ngày này lại trúng Sa-ba,
 Người Pha nói với bệnh nhân mà rằng:
 “Ngày Sa không được vắc băng”.
 Anh ta nói lại rõ ràng thẳng băng:
 “Chính người chữa bệnh bảo rằng:
 Anh đi vắc chõng về nhà bằng yên”.
 Họ liền hỏi lại cách êm:
 “Ai người bảo chú đứng lên về nhà”.
 “Tôi không biết kẻ nào ra,
 Lệnh tôi vắc chõng về nhà bằng an”.
 Trong đền Chúa gặp lại anh,
 Chúa ta dặn bảo về nhà sống ngoan.
 Anh liền đi nói người ta,
 Chính Ngài chữa khỏi bảo ra đi về.
 Thế nên họ ghét họ chê,
 Chúa ta là kẻ u mê người khùng,
 Vì Người chữa bệnh ngày hut,
 Lại còn tuyên nhận Con cưng Chúa Trời.
 Chúa ta nói lại đôi lời:
 “Cha Tôi làm việc không ngơi trên trời,
 Nên Tôi cũng phải theo Người,
 Thi hành trọn ý của Người mới yên”.

**10- DIỄN TỪ VỀ CÔNG VIỆC CHÚA CON
(Ga 5, 19-47)**

*Đức Giê-su nói lớn rằng:
 “Thật tôi bảo thật các anh rõ ràng,
 Con không thể tự làm ra,
 Những điều chưa thấy Chúa Cha đã làm.
 Điều gì con thấy Cha làm,
 Chúa Con cũng cứ gắng làm như Cha.
 Chúa Cha yêu Chúa Con làm,
 Và cho Con thấy bao là lớn lao.
 Các ông thấy việc trời cao,
 Đem lòng thán phục cao rao lạ lùng.
 Cha cho kẻ chết lạnh lòng,
 Đứng lên sống lại vẫy vùng vui tươi.
 Chúa Con cũng sẽ vui cười,
 Làm cho kẻ chết sống đời bình an.
 Cha không xét xử trần gian,
 Cha trao Con Chúa xét tra gian trần,
 Để cho người thế phải cần,
 Kính tôn Con Chúa như Cha trên trời.
 Kẻ nào chẳng kính Ngôi Lời,
 Anh ta cũng chẳng trên trời kính Cha”.*

*Thật Tôi nói thật anh rằng:
 “Ai nghe lời nói Tôi ban hằng ngày,
 Lại tin vào Đấng sai đây,
 Người này sống mãi phây phây tự hào.
 Cũng không bị xử khi nào,
 Nhưng mà được sống tiến vào Thiên Cung.
 Thật Tôi nói thật với chư:
 Thời gian đến lúc các chư phải màng:*

*Mọi người kẻ chết sẵn sàng,
 Nghe theo Con Chúa giảng ban lời lành.
 Ai nghe Con Chúa khuyên răn,
 Chúa cho được sống muôn năm trên trời.*

* * *

*Chúa Cha nguồn sống đời đời,
 Cũng ban Con Chúa muôn đời sống đây.
 Các ông hãy hiểu điều này:
 Đến giờ kẻ chết chốn này lắng nghe:
 Tiếng Con Thiên Chúa giảng truyền.
 Ai nghe tuân giữ lời khuyên Chúa Con,
 Người này sẽ được suy tôn.
 Còn ai từ khước lời Con Chúa Trời,
 Kẻ này sẽ bị muôn đời,
 Giam nơi âm phủ đời đời không ra.
 Tôi không thể tự mình làm,
 Tôi không tìm cách thi hành ý Tôi,
 Nhưng làm theo ý Cha Tôi.
 Tôi không làm chứng cho Tôi bao giờ,
 Có Cha Đấng ở trên trời,
 Ngài mình chứng thực cho Tôi mọi điều.
 Các ông đã cử người nhiều,
 Đến xin Gio-an chứng nhiều về Tôi.
 Ông ta làm chứng cho Tôi,
 Chứng ông chân thật về Tôi mọi đàng.
 Tôi không cần chứng người phàm,
 Có chẳng mutu ích người ta đời này.
 Gio-an đèn sáng nơi đây,
 Các ông vui hưởng sáng đây một thời.
 Còn Tôi có chứng bởi trời,*

Chính Cha giao phó giảng lời Phúc âm.
 Cha Ta, Đáng đã chẳng làm,
 Ngài sai Tôi xuống cõi trần ban ơn.
 Các ông chẳng nghe tiếng Người,
 Cũng không trông thấy nhan Người quý tôn.
 Các ông chẳng giữ trong lòng,
 Lời Người, Con Chúa ban cho gian trần.
 Bởi vì các chú vong ân,
 Không tin Con Chúa giáng lâm từ trời.

* * *

Các ông tìm kiếm thánh lời,
 Tưởng rằng Kinh Thánh giúp đời linh thiêng.
 Thánh Kinh làm chứng minh nhiên,
 Sáng soi mình chứng cách riêng Ngôi Lời.
 Các ông chẳng mến Con Người,
 Cũng không muốn đến cùng Người xin ơn.
 Xin ơn cho được rồi hồn,
 Phần Tôi chẳng thiết ai tôn kính nhiều.
 Các ông chẳng mến Cha nhiều,
 Tôi vì danh Chúa yêu chiều anh em.
 Các anh lại cũng chẳng thèm,
 Đón Tôi như một Con hiền của Cha.
 Có ai tự đến xưng danh,
 Xưng mình Đáng thánh chí nhân chí lành.
 Hẳn anh đón tiếp linh đình,
 Các anh tôn kính tìm danh lẫn nhau.
 Mà không lo kiếm cho mau,
 Vinh danh Thiên Chúa cao sâu trên trời.
 Các anh đừng tưởng Tôi, Người,
 Sẽ lên tố cáo Chúa Trời các anh.

Có người sẽ tố các anh,
 Đó là Môi-sê quý anh tin người.
 Moi-sê anh nhận tin người,
 Hẳn anh cũng nhận tin lời Tôi đây,
 Bởi vì ông viết Tôi đây,
 Còn anh chẳng có tin thầy Moi-sê.
 Các anh cũng chẳng giữ lễ,
 Cũng không vâng giữ luật lệ Tôi ra”.

11-ĐỨC GIÊ-SU HÓA BÁNH RA NHIỀU (Ga 6, 1-15)

Chúa ta lánh khỏi nơi này,
 Đi thuyền đến chỗ xưa rầy lặng yên.
 Đám đông kéo đến vào liền,
 Ra thuyền Chúa thấy dân hiền đáng thương.
 Chữa lành mọi bệnh khẩn trương,
 Ban chiều môn đệ đến tường Ngài hay :
 “Nơi đây hẻo lánh quá Thầy,
 Trời chiều đã muộn lúc này đói chẳng?
 Xin Thầy giải tán khỏi căng,
 Để tìm cơm bánh trời giăng về chiều”.
 Ta đây muốn nói một điều:
 “Hãy lo cho họ ăn chiều ở đây”.
 Các ông thưa để Chúa hay:
 “Có đây năm cái bánh tây thưa Thầy,
 Và hai con cá mèi gầy”.
 “Đưa đây, Chúa phán: Cho Thầy xem sao”.
 Người truyền dân chúng hội vào.
 Đoạn Người cầm bánh, cá vào trong tay,
 Trao cho môn đệ phát ngay.

Mọi người ai nấy no phây phỉ lòng.
 Bánh dư thu lại để trong,
 Mười hai thúng bánh, cá phồng dôi ra.
 Dân chúng thấy vậy nói rằng:
 “Ngôn sư quả đúng ông ta chứ gì?”
 Còn Người bỏ đó ra đi,
 Lên sườn núi vắng râm ri nguyện cầu.

12- ĐỨC GIÊ-SU ĐI TRÊN BIỂN **(Ga 6, 16-21)**

Đức Giê-su bảo môn đồ:
 “Lên thuyền qua phía kia hồ trước đêm”.
 Còn người giải tán dân đen,
 Tìm nơi thanh vắng ngược lên nguyện cầu.
 Đến chiều thuyền đã ra sâu,
 Chúa còn ở đó nguyện cầu riêng tư.
 Một mình trên biển canh tư,
 Ngài đi trên nước đến chư môn đồ.
 Bóng Ngài từ biển đi vô,
 Họ la hoảng hốt: “Ma! Ô nhìn xem”.
 Chúa lên tiếng bảo anh em:
 “Thầy đây đừng sợ hãy yên tâm lòng”.
 Các ông muốn rước Ngài vào,
 Nhưng ngay lúc đó thuyền vào tới nơi.

13- DIỄN TỪ TRONG HỘI ĐƯỜNG **CA-PHA-NA-UM** **(Ga 6, 22-66)**

Hôm sau dân chúng tìm Người,
 Thấy Người, môn đệ đã rời Ti-a. (9)

Các ngài cập bến Ca-pha,
 Mọi người biết thế chạy ra đón Người.
 Họ liền cất tiếng hỏi Người:
 “Thưa Thầy đã đến bao giờ ở đây?”
 Chúa ta thấy vậy nói ngay:
 “Này Tôi bảo thật các bay điều này:
 Các anh tìm Chúa nơi đây,
 Chẳng vì phép lạ giải bày hôm qua,
 Nhưng vì đã được no ăn.
 Hãy ra công sức làm ăn kiếm lời,
 Lời đây chẳng phải của đời,
 Nhưng là của quý đời đời không hư.
 Phải lo gắng sức làm dư,
 Công ơn phúc đức để dư trên trời.
 Tôi đây cũng sẽ ban lương,
 Của ăn trên chốn quê hương Nước trời.
 Tôi đây là chính Con Người,
 Chúa Cha dùng đến để ban ơn trời”.
 Họ liền nói lại với Người:
 “Chúng tôi phải sống theo gương thế nào?
 Để làm theo ý Chúa trao.
 Đây là ý Chúa đã trao thế này:
 Là tin vào Đấng Chúa đây”.
 “Ông ơi, việc lạ hãy bày tỏ ra,
 Để Tôi trông thấy tin Cha,
 Là Người sai bác xuống ban ơn trời.
 Tổ tiên cha mẹ chúng tôi,
 Đã ăn man-ná trên trời ban cho.”
 Chúa ta lại nói hãy lo:
 “Tìm ăn bánh bởi trời cho vững bền.
 Bánh này do chính Cha đem,

Từ trời ban xuống bánh thiêng sống hoài.”

*“Họ xin Chúa hãy cho hoài,
Bánh này để họ ăn hoài sống luôn.”*

Người liền nói lại rõ hơn:

“Chính Tôi là bánh đời đời không hao.

Ai mà ăn bánh Tôi trao,

Sẽ không đói nữa trái bao tháng ngày,

Cũng không còn khát hằng ngày.

Những ai Chúa Cả trao tay cho Tôi.

Người này sẽ đến với Tôi,

Và Tôi sẽ chẳng đẩy lui ra ngoài.

Nhưng Tôi nuôi họ sống hoài,

Sẽ đưa họ tới Cha, Ngài thiên cung.

Tới ngày sau hết tận cùng,

Tôi cho sống lại lên cùng Chúa Cha”.

* * *

Những người Do-thái xì xầm,

Người ta phản đối Ngài loan mấy lời:

“Ta là bánh xuống từ trời”.

“Ông ta chẳng phải một người kẻ bên,

Ông con phó mộc Giu-se,

Mẹ cha chẳng ở gần kề chúng ta.

Vậy sao lại nói ông ta,

Từ trời sinh xuống ban ta lương thần.”

“Các người đừng có xì xầm:

Chẳng ai đến được với ta nhân lành,

Nếu Cha chẳng kéo đến Ta.

Trong ngày sau hết chính Ta sẽ làm.

Người này sống lại vĩnh hằng,

Những ai đón nhận lời lành của Cha,

Tôi cho sống lại với Ta.
 Thật Tôi nói thật các anh điều này:
 Chưa ai thấy Chúa Cha đây,
 Minh Tôi đã thấy Cha đây vĩnh hằng.
 Ai tin sẽ sống với Ta,
 Tôi đây là BÁNH Chúa Cha chúc lành.
 Ai người ăn bánh mình Ta,
 Chúa Cha cho sống cùng Ta nhiệm mầu”
 Người Do-thái cãi vã nhau:
 “Làm sao có thể biến mau thịt mình,
 Để thành lương thực nuôi thân.”
 Thật Tôi nói thật các anh rõ ràng:
 “Ai không ăn thịt của Ta,
 Người này chẳng có nơi anh sống đời.
 Ai ăn thịt uống máu Người,
 Người này được sống muôn đời bên Ta,
 Thịt Ta thật là của ăn,
 Máu Ta của uống nuôi thân đời đời.
 Ta đây khiến họ sống đời,
 Trong ngày phán xét nghe lời tuyên dương.
 Chúa cho sống lại đời đời,
 Hưởng muôn ơn phúc cõi trời vinh quang.
 Tôi đây sống bởi nhờ Cha,
 Kẻ nào ăn thịt của Ta sống hoài.
 Tôi đây bánh bởi thiên thai,
 Ai ăn bánh Chúa sống hoài muôn năm.”

* * *

Mấy lời giảng tại Ca-pha,
 Nhiều người môn đệ tỏ ra bất bình.
 Chúa liền nói lại ông rằng:

“Anh em nghe khó hiểu ra điều này!
 Vậy khi Tôi nói điều đây:
 Sẽ lên chôn trước là bay lên trời,
 Hẳn anh còn chới tai hơn?
 Thánh Thần sự sống trọng hơn bội phần.
 Xác thân chẳng ích gì ta,
 Lời Thầy Thần khí ban ra ơn lành.
 Trong anh có kẻ không tin,
 Còn lo tìm cách nộp nhanh Người Thầy.
 Không ai đến được với Thầy,
 Nếu Cha không giúp ban đầy ơn thiêng.”

14- PHÊ-RÔ TUYÊN XUNG LÒNG TIN

(Ga 6, 67-70)

Chúa ta hỏi nhóm mười hai:
 “Các anh cũng bỏ cả Thầy đi sao?”
 Si-mon lên tiếng cao rao:
 “Chúng con đâu giám làm cao bỏ Thầy.
 Nơi Thầy mới có kho đây,
 Lời ban sự sống mang đầy yêu thương.
 Chúng con tin nhận biết ơn,
 Thầy là Đấng thánh Chúa thương loài người.”
 Chúa ta lại nói mấy lời:
 “Chính Thầy đã chọn nhóm mười hai anh.
 Thế mà trong có một anh,
 Lại là con quỷ mang danh lột người.”
 Chính y sau sẽ nộp Người.
 Môn đồ sững sốt mấy lời vừa nghe.

**15- ĐỨC GIÊ-SU LÊN GIÊ-RU-SA-LEM
DỰ LỄ VÀ GIẢNG DẠY**
(Ga 7, 1-24)

*Hiện nay Chúa ở Ga-li,
Người chưa muốn tổ chức đi lên đền.
Vì người Do-thái giết liền,
Giết đi cho khỏi làm phiền trong dân.
Mấy người lối xóm trong làng,
Cũng không ưa Chúa nói ra lắm điều:
“Này ông nên bỏ bấy nhiêu,
Đi lên Giu-đê làm nhiều điều hay.
Điều gì dân chúng thấy hay,
Ông nên làm hết để bày họ khen.
Đồng thời môn đệ cũng khen,
Cũng vui cũng sướng ca khen nhiều lời.”
Chúa ta đáp lại mấy lời:
“Thời giờ chưa đến tỏ lời ra ngoài.
Các ông thì có giờ hoài,
Thế gian không ghét các ngài mấy đâu.
Còn tôi họ ghét muốn mau,
Giết đi khuất mắt để sau khỏi phiền.
Bởi vì Tôi nói ra liền,
Những điều làm xấu họ truyền trong dân.
Anh em cứ việc đi tham,
Vui mừng dự lễ hằng năm có ngày.”
“Phần Tôi không dự lễ này,
Vì giờ chưa đến vào ngày tỏ ra.”
Nói rồi ở lại xứ Ga,
Nhưng sau bí mật cũng ra lên đền.
Người Do-thái đứng trong đền:*

*Nhìn xem quan sát trong đền xem sao,
 Xem Người có đến hay không.
 Người ta bàn tán nói không hay rằng:
 “Ông ta người tốt trong dân,
 Người kia lại nói: ông ta đánh lừa.”
 Nhưng không ai dám nói bừa,
 Vì lo, vì sợ kẻ ưa chữ liều.*

* * *

*Vào thời giữa buổi lễ thờ,
 Chúa lên đền thánh kính thờ giảng khuyên.
 Những người Do-thái ngạc nhiên,
 Ông này không học giảng khuyên tuyệt vời.
 “Giáo điều giảng bảo bởi trời,
 Tôi đây chỉ nói những lời Cha sai.
 Ai làm theo ý người sai,
 Mới hay lời ấy Cha sai giảng bàn.
 Ai người giảng dạy tự tâm,
 Người này tìm kiếm vinh danh cho mình.
 Còn ai tìm kiếm vinh quang,
 Cho Người sai khiến quả là thật chân.
 Người này chẳng có tà tâm,
 Nhưng lòng chân chính không pha ý tà.
 Moi-sê ban luật các anh,
 Nhưng không ai giữ thi hành luật ông.”*

* * *

*Các ông tìm cách giết tôi,
 Người dân đáp lại: “Chúng tôi không làm,
 Có ai tìm giết ông à?
 Hình như quỷ ám nhập tâm ông rồi.”*

Chúa liền đáp lại rõ thôi:
 “Cắt bì là việc lồi thoi phải làm,
 Moi-sê truyền dậy phải làm,
 Nếu ai cắt trúng ngày Sa không sao.
 Nghĩa là chẳng lỗi luật nào.
 Nhưng sao quý vị xì xào nói nhăng.
 Khi tôi chữa bệnh họ lành,
 Vào ngày Sa-bát việc lành được ban.
 Các ông chớ đoán xét càn,
 Hãy lo phán đoán công bằng tốt hơn.

**16- DÂN CHÚNG TRANH LUẬN VỀ
 NGUỒN GỐC CỦA Đấng KI-TÔ**
 (Ga 7, 25-30)

Máy người Giê-rut nói rằng:
 “Ông này chẳng phải người đang tìm sao?
 Kìa người đang nói thao thao,
 Không ai bàn tán tại sao ông làm.
 Phải chăng chức sắc trong dân,
 Đã công nhận đúng ông là Ki-tô?
 Phần ta đã biết rõ ông,
 Còn Ki-tô đến chẳng ông nào rành”.
 Trong khi giảng dạy trong nhà,
 Chúa ta lớn tiếng như la lên rằng:
 “Các ông biết được tôi rành,
 Từ đâu mà đến thi hành việc chi.
 Tôi đâu có phải tự mình,
 Đến lo làm việc của mình tư riêng.
 Nhưng Cha sai đến cách riêng,
 Giảng truyền chân lý Cha khuyên phải làm.

*Các ông chẳng biết Chúa Cha,
Phân Tôi biết rõ Chúa Cha trên trời.
Vì Tôi đã đến bởi trời,
Chính Người sai phái từ trời Tôi đi.
Pha-ri tìm bắt Tôi đi,
Nhưng không ai dám tạt vì chưa cho”.*

**17- ĐỨC GIÊ-SU LOAN BÁO
NGƯỜI SẮP RA ĐI**

(Ga 7, 31-36)

*Trong dân nhiều kẻ tin Người,
Họ rằng: “Chẳng biết khi Người Ki-tô,
Đến trần cứu thế lập công,
Có làm phép lạ hơn ông Thầy này.”
Pha-ri thượng tế cũng hay,
Họ liền sai lính bắt Thầy xem sao.
Chúa ta nói với đồng bào:
“Tôi còn ở với đồng bào ít lâu,
Rồi Tôi về Đấng cao sâu,
Các ông tìm gặp chẳng đâu thấy Người.
Nơi Tôi ở tận trên trời,
Các ông không thể lên trời tìm Tôi.”
Người Do-thái nói về Tôi:
“Ông ta sắp sửa tính rồi đi đâu?
Nơi ông chẳng dễ vào đâu.
Hay ông sang nước ở Âu, Hi-là. (11)
Tìm người Do-thái tại A (12)
Dạy cho họ biết bao là điều hay.”*

18- LỜI HỨA BAN NƯỚC HẰNG SỐNG
(Ga 7, 38-39)

*Ngày kia bế mạc lễ lễu,
Chúa ta lớn tiếng mấy điều khuyên răn:
“Ai khát hãy đến với Ta,
Ai tin kính Chúa đến và uống no,
Như lời Kinh Thánh truyền cho:
Lòng người tuôn chảy một kho ơn lành,
Khiến cho họ sống vĩnh hằng,
Đời đời vui hưởng thánh ân tràn đầy.”
Chúa ta muốn nói ở đây,
Về Thần Khí Chúa ban đầy Thánh ân,
Cho người tin kính Chúa ta,
Sau khi Con Chúa được Cha kính tôn.*

**19- DÂN CHÚNG TRANH LUẬN
NGUỒN GỐC CỦA ĐẮNG KI-TÔ**
(Ga 7, 40-53)

*Nhiều người dân chúng nghe qua,
Họ liền quả quyết ông ta sứ ngôn.
Có người nói: Đấng Ki-tô,
Người kia thắc mắc về nguồn nơi sinh.
Ga-li chẳng lẽ nơi sinh?
Ki-tô Con Chúa giáng sinh cứu đời.
Kinh Thánh đã nói lâu đời:
“Ki-tô xuất hiện dòng đời vua Đa,
Bet-lem quê quán vua Đa.”
Lẽ nào Ki-tô sinh ra nơi này?
Nhiều người chia rẽ điều này,
Họ tìm cách bắt được Thầy mới yên.*

Pha-ri thượng tế sai binh,
 Đi ra bắt Chúa Thiên binh điệu về.
 Nhưng không một lính gần kê,
 Thấy Người đẹp tốt có duyên giảng truyền.
 Pha-ri trách lính vô duyên:
 “Các anh cũng bị bùa mê mất rồi.
 Hãy xem thủ lãnh chúng tôi,
 Có ai tin hẳn để rồi theo đâu?
 Dân ngu chúng dễ tin mau!
 Luật lệ chẳng biết theo sau như cừu.”
 Ni-cô trong nhóm trung lưu
 Ban đêm gặp Chúa lo mưu tình thân.
 Ông ta chân chính thiện tâm,
 Thuộc chòm Pha-rít chẳng ham chức quyền.
 Ông ta lên tiếng nhắc êm:
 “Chúng ta có luật đã truyền phải lo:
 Không nên kết án bất công,
 Trước khi nghe họ ra công trình bày,
 Phải xem việc họ giải bày.
 Đồng thời xét kiểm việc này ra sao?
 Để xem họ có lỗi nào,
 Mới ra tay bắt kẻ nào làm gian.”
 Nhóm người quá khích nói càn:
 “Cả ông cũng ở Ga-la xứ này! (13)
 Ngôn sư chẳng có ở đây.”
 Nhiều người chia rẽ lòng đây ghét ghen.
 Ai về nhà nấy không yên,
 Lời qua tiếng lại không êm chút nào.

20- NGƯỜI PHỤ NỮ NGOẠI TÌNH

(Ga 8, 1-11)

Chúa ta trên núi cây dầu,
 Bình minh ló rạng trên đầu cây xanh.
 Người liền trở lại vào thành,
 Tiến vào đền thánh để loan Tin Mừng.
 Kinh sư, Pha-rít canh chừng,
 Dẫn người phụ nữ đang cùng hoang dâm,
 Đến ngay trước mắt Chúa ta,
 Đặt cô đứng giữa đoàn thừa Chúa rằng:
 “Cô đây bị bắt quả tang,
 Đang khi phạm tội ngoại tình lẳng lơ.
 Moi-sê dạy bảo phải phơ,
 Ném cho nó chết chẳng thương hạng này.
 Còn Thầy dậy bảo sao đây?”
 Họ gài bẫy Chúa sau này tố chơi.
 Người ngồi xuống đất viết chơi.
 Người ta cứ hỏi khơi khơi nhiều lần.
 Người liền ngược mắt nói ra:
 “Ai người vô tội hãy ra ném đi.”
 Rồi người lại viết lối đi,
 Nghe rồi họ bỏ ra đi từng người.
 Bắt đầu kẻ tuổi cao hơn,
 Sau cùng còn Chúa và người tội nhân.
 Chúa ta đứng dậy nói rằng:
 “Này cô họ bỏ đi ra đâu rồi,
 Không ai lên án tội rồi?
 Vậy tôi cũng chẳng phạt bồi chi đâu.
 Hãy về sống tốt đời mau,
 Chớ còn phạm nữa kẻ sau bị đày.”

20- ĐỨC GIÊ-SU VÀ ÁNH SÁNG TRẦN GIAN
(Ga 8, 12)

*Chúa ta lại nói lên rằng:
“Ta là ánh sáng trần gian rất cần.
Kẻ nào muốn đến theo Ta,
Sẽ không bị tối vây quanh cuộc đời.
Người này sẽ được sáng ngời,
Ban cho được sống muôn đời thiên cung.”*

**21- TRANH LUẬN VỀ LỜI CHỨNG
CỦA ĐỨC GIÊ-SU**
(Ga 8, 13-30)

*Người Pha-rít nói Chúa rằng:
“Người nào lấy chứng bản thân không hay.
Tự mình làm chứng ta đây,
Chứng này không thật chứa đầy dối gian”
Chúa ta đáp lại nhóm Pha: (14)
“Cho dù lấy chứng bản thân của Tôi,
Chứng Tôi vốn thật vì Tôi,
Biết mình đâu tới và rồi đi đâu.
Các ông chẳng biết bởi đâu,
Các ông xuất hiện lâu mau lại về?
Về đây phải hiểu qui thiên,
Về cùng chung kiếp tổ tiên ông bà.
Các ông xét đoán kiểu phàm,
Phần Tôi không xét người trần điều chi,
Nếu tôi có xét điều chi,
Lẽ Tôi phán đoán chi li vững vàng.
Không phải chỉ có Tôi làm,
Có Cha cùng xét cùng làm với Tôi.”*

Trong lễ luật của các ông:
 “Hai người làm chứng lẽ công vững vàng.
 Tôi đây cùng với Chúa Cha,
 Cùng nhau minh chứng điều tra chân thành.”
 Họ liền hỏi lại rất nhanh:
 “Cha ông ở tận nơi thanh vắng nào?”
 Chúa ta đáp lại thế nào?
 “Các ông chẳng biết Tôi vào trần gian,
 Các ông cũng chẳng biết Cha.
 Các ông mà biết Chúa Cha trên trời.
 Hẳn ông cũng biết Con Người,
 Chúa Con sinh sống cùng thời với Cha.

* * *

Chúa ta vừa giảng lời vàng,
 Trong đền Thiên Chúa trước dân chúng chờ.
 Người đang đứng tại nơi thờ,
 Gần hòm dâng cúng đền thờ của dân.
 Đức Giê-su lại nói rằng:
 “Đến ngày tôi sẽ đi ra về trời.
 Các ông tìm kiếm Con Người,
 Nhưng mà không đến được nơi tôi làm.”
 Người Do lại nói lên rằng:
 Ông ta tự tử hay là đi rông.
 Nên ông mới nói các ông,
 Không sao đến được chỗ ông ta làm.
 “Các ông thuộc cõi gian trần.
 Còn nơi thượng giới là nhà của Tôi.
 Tôi đây đã nói trước rồi:
 Các ông mang tội để rồi chết nhanh.
 Các ông không chịu tin Ta,

Đấng đang hằng hữu sống qua cõi trần.
 Các ông sẽ mắc tội trần,
 Chết đi trong tội người ta coi thường.”
 Họ liền hỏi lại đôi lời,
 Chúa ta đáp lại mấy lời thành tâm:
 “Tôi còn nhiều sự nói ra,
 Còn nhiều phán đoán kiểm tra các ngài.
 Chúa Cha chân thật đã sai,
 Chúa Con thuật lại cho loài người ta,
 Những điều nghe biết bởi Cha,
 Để cho thế giới biết Cha tốt lành.
 Khi nào thân xác của Ta,
 Được treo khỏi đất biết Ta sống hoài.
 Ta không tự nghĩ làm hoài,
 Nhưng Ta thực hiện các bài Cha sai.
 Đấng trao trát lệnh bài sai,
 Hằng luôn ở với Tôi đây mọi ngày.
 Tôi không phải sống ở đây,
 Đơn phương độc mã một ngày nào đâu.”

22- ĐỨC GIÊ-SU VÀ ÔNG ABRA-HAM (Ga 8, 31-59)

Chúa liền nói với người ta:
 “Những người tin kính Chúa ta thật lòng,
 Nếu anh tin nhận thật lòng,
 Anh là môn đệ đáng tôn của Thầy.
 Điều ngay lẽ phải hằng ngày,
 Cứu anh thoát khỏi bàn tay kẻ quyền.”
 Họ rằng: “Lời thật lưu truyền,
 Chúng tôi con cái tổ tiên Ab-ram,

Chưa hề nô lệ một dân,
 Sao ông lại nói cứu dân thoát quyền.
 Tự do là được thoát quyền,
 Họ cai trị nước chuyên quyền khổ dân.”
 Chúa ta nói lại với dân:
 “Ai người phạm tội làm càn trong dân.
 Người này nô lệ tà thần,
 Người con được ở trong nhà bằng an,
 Còn người nô lệ loại ra,
 Người nào nô lệ chủ nhà nuôi ăn.
 Nếu Tôi giải phóng chúng dân,
 Các ông mới thực là dân có quyền.
 Các ông con cái có quyền,
 Có cha tổ phụ lưu truyền Ab-ram.
 Nhưng sao lại tìm giết Ta?
 Lời Ta không thấm hòa tan cõi lòng.
 Phần Tôi nói lại cho ông,
 Những điều nghe biết tự lòng Cha Tôi.
 Các ông chẳng có theo Tôi.
 Các ông làm cái người đời khuyên răn.”
 Họ rằng: “Tôi có Ab-ram
 Là Cha tổ phụ dân ta lâu đời.”
 “Nếu là con phải nghe lời
 Làm theo lời dặn cha đời Ab-ram.
 Sao ông tìm cách giết Ta?
 Là người dạy bảo công bằng tín trung.
 Những điều Tôi học Cha chung.
 Người trên thiên quốc Cha chung mọi người.
 Các ông làm cái theo lời,
 Tổ tiên truyền dạy lâu đời xa xưa.”

Họ liền nói lại Chúa rằng:
 “Chúng tôi đâu phải con hoang loài người.
 Chúng tôi có một Cha trời,
 Người trên thiên quốc nước Người bao la.”
 Chúa ta đáp lại họ rằng:
 “Nếu như Thiên Chúa là Cha các ông,
 Hẳn là các chú có lòng,
 Yêu Tôi, Con Chúa với lòng công tâm.
 Tôi không tự đến cứu dân,
 Cha Tôi sai khiến giáng trần cứu dân.
 Tại sao các chú nhẫn tâm,
 Không nghe lời nói có nhân có lòng,
 Mà Tôi rao giảng cho ông.
 Những lời nhấn nhủ tỏ lòng mến ông.
 Cha ông có gốc chẳng ngon,
 Giống ma giống quỷ tâm, hồn gian manh,
 Các ông cha để dối gian,
 Sống không chân thật nói gian đủ điều.
 Ban đầu đã vấy máu điều,
 Sát nhân quỷ quyết hướng chiều ghen tương,
 Trong mình có sẵn tính ương,
 Lòng đầy gian dối bất lương giết người.
 Tôi là sự thật từ trời,
 Xuống trần dạy dỗ loài người tốt hơn.
 Nhưng sao họ chẳng nghe lời,
 Thực hành chân lý nước trời không sai.
 Các ông hãy chứng điều sai,
 Hay Tôi có tội lỗi sai điểm nào?
 Điều ngay sự thật hằng rao
 Số người tin ít xì xào chê bai.
 Người nào yêu Chúa Thiên sai,

Họ nghe lời Chúa kính oai Chúa Trời.
 Các ông không chịu nghe lời,
 Vì không yêu Chúa, yêu lời Người khuyên.”
 Người Do-thái đáp lại rằng:
 “Chúng tôi nói lại ông là người Sa. (15)
 Lại còn quỉ nhập gian tà,
 Ý chùng cũng đúng không xa dân đồn?”
 Chúa ta đáp lại các ông:
 Quỉ ma chẳng có vào hồn của Ta.
 Tôi luôn tôn kính Cha Ta,
 Các ông tìm cách nhục Ta nhiều lần,
 Ta không tìm kiếm vinh quang.
 Có Cha tìm giúp và tra xét giùm.”
 Thật Ta nói thật anh cùng:
 “Ai người tuân giữ ngôn từ của Ta,
 Người này sẽ chẳng thác thân.”
 Người Do-thái nói lại rằng: “Bây giờ,
 Mới hay ông bị ám người.
 Ab-ram đã chết nhiều người đã qua,
 Thế mà ông lại nói rằng:
 “Ai lo tuân giữ lời Ta giảng truyền,
 Người này bất tử sống liên.”
 “Chúng tôi đã thấy tổ tiên chúng ta,
 Là người kém bác thua xa,
 Đã sang kiếp khác từ xa xưa rồi.
 Vậy ông hãy nói cho tôi,
 Ông nên giới thiệu cho tôi rõ ràng.”
 Chúa ta đáp lại họ rằng:
 “Nếu Tôi tìm kiếm vinh quang cho mình,
 Tôi không kiếm được cho mình,
 Vinh quang đích thực Tôi tìm ở Cha.

Chính Cha ban phát vinh quang,
 Người là Thiên Chúa cao quang trên trời.
 Các ông chẳng biết chính Người,
 Còn tôi thấy rõ nhan người sáng tươi.
 Nếu Tôi nói chẳng thấy Người,
 Tôi đây trí trá như phùng các ông.
 Ab-ram cha của các ông,
 Vui mừng hớn hở ngóng trông ngày này.
 Ông ta đã thấy vui thay!
 Niềm vui trọn vẹn bao ngày đợi trông.”
 Người ta lại nói: “Thưa ông,
 Ông chưa trạc đủ tuổi tròn năm mươi,
 Sao ông đã thấy mặt người,
 Ab-ram tổ phụ một thời rạng danh.”
 Chúa ta đáp lại họ rằng:
 “Thật ta nói thật các anh điều này:
 Trước khi Ab-ram có ngày,
 Sinh nơi trần thế chốn này dương gian,
 Ta đây đã có trong Cha.”
 Họ liền lượm đá đi ra ném Người.
 Chúa ta lánh khỏi đám người,
 Đi ra khỏi chốn đền thờ nhà Cha.

23- ĐỨC GIÊ-SU CHỮA MỘT NGƯỜI MÙ TỪ THỬA MỚI SINH

(Ga 9, 1-40)

Đi qua Chúa thấy một người,
 mù trong lòng mẹ khổ thời gian lâu.
 Môn đồ hỏi Chúa bởi đâu,
 Anh ta khiếm thị do đâu bị mù?
 Do vì tội lỗi người mù,

Hay do cha mẹ làm mù mắc lây.”
 Chúa ta giải thích sau đây:
 “Không do tại tội anh đây đã làm,
 Cũng không tại tội mẹ cha,
 Nhưng do sự việc tỏ ra ý trời.
 Chúng ta làm việc của trời,
 Khi trời còn sáng đêm thời nghỉ ngơi.
 Bao lâu Thầy ở trên đời,
 Thầy là ánh sáng soi đường dương gian.
 Nói xong Chúa nhỏ xuống sân,
 Trộn bùn xúc mắt anh ta rồi truyền:
 “Hãy đi đến Si-lô-a,
 Lấy tay rửa mắt anh ta sáng liền.
 Mấy người hàng xóm láng giềng,
 Ngó trông thắc mắc hỏi liền người quen:
 “Người mù có phải vốn quen,
 Sao anh được sáng trông xem rõ ràng?
 Người này ngồi vốn xin ăn?
 Hay là người khác giống anh khát đàn?”
 Nhưng anh xác quyết rõ ràng:
 “Chính tôi kẻ trước ngồi đàn xin ăn.”
 Người ta hỏi lại anh ta:
 “Sao anh được sáng rõ ràng như nay?”
 Anh ta đáp lại thơ ngây:
 “Giê-su bác cả ở đây chữa lành.
 Bác ta lấy đất hòa tan,
 Bôi vào mắt cháu truyền ra Si-lô,
 Lấy tay dùng nước Si-lô,
 Rửa xong mắt sáng không còn tối tăm.”
 Họ liền hỏi lại anh ta:
 “Ông đâu? Hiện có gần nhà anh không?”

“Tôi đây không biết rõ ông.”
 Họ liền dẫn hắn đến cho người Pha.
 Chúa ta chữa khỏi mắt anh,
 Lại vào Sa-bát gây ra phiền hà.
 Người ta hỏi kỹ anh ta:
 “Sao anh lành mắt trông quan rõ ràng?”
 Anh ta kể lại họ rằng :
 “Ông hòa bùn nước xúc vành mắt tôi,
 Tôi đi rửa mắt Si-lôi,
 Mắt liền sáng rõ khiến tôi quá mừng”.
 Những người Pha-rít nổi sung,
 Chia bè trang cãi không chung tâm lòng.
 Ông ta không trọng luật công,
 Lỗi ngày Sa-bát luật công xưa rầy.
 Có người lại nói thế này:
 Nếu ông tội lỗi có đầy thì sao,
 Làm nhiều dấu lạ trời cao,
 Khiến ai cũng phục cao rao quyền Ngài.
 Họ liền hỏi lại lần hai:
 “Còn anh lòng nghĩ về Ngài ra sao?”
 “Ngôn sư quả thật là ông,
 Không ai có thể vượt ông việc này”.
 Người Pha không nhận việc này:
 Chúa làm phép lạ anh này khỏi mù.
 Họ kêu cha mẹ người mù,
 Hỏi xem có phải người mù là con:
 Nay sao nó lại xem ngon?
 “Thằng này quả thật là con bị mù,
 Nhưng sao nó lại khỏi mù,
 Chúng tôi không biết khỏi mù bởi đâu?
 Ai người đã khéo chữa mau,

Khiến cho mắt sáng khỏi đau hết mù.
 Các ông cứ hỏi tên mù,
 Nó nay khôn lớn đủ tư cách người”.
 Mẹ cha phải nói những lời,
 Như vừa kể lại do người Pha-ri.
 Người Pha ghét bỏ những ai,
 Nhận Giê-su Đấng thiên sai Ki-tô.
 Hội đường họ chẳng cho vào,
 Lại coi như kẻ sa vào tội gian.
 Kẻ này sẽ bị loại ra,
 Không ai chấp nhận tham gia giáo đoàn.

* * *

Người Pha lại gọi tên mù:
 “Này anh hãy hát ca mừng Chúa ta.
 Chúng tao biết thật ông ta:
 Là người tội lỗi trong dân xứ này”.
 “Ông ta có tội mặc thầy!
 Phần tôi chỉ biết ông này chữa tôi”.
 Họ liền hỏi lại lời thôi:
 “Ông ta đã chữa anh rồi phải không?
 Cách nào ông chữa mắt con,
 Nói ra cho biết nơi công mọi người”.
 “Điều này tôi đã nói rồi,
 Các ông hỏi mãi nhiều lời hóa ngu.
 Hay là các chú muốn tu,
 Đi làm môn đệ sống tu cho rồi”.
 Họ liền mắng lại ít lời:
 “Có mà xứng đáng là người theo ông.
 Chúng ta môn đệ theo dòng,
 Ab-ram, Moi-sê khôn ngoan chân thành.

Ông này bởi chốn nào ra?
 Chúng ta không biết ông ta thế nào?”
 “Kể ra cũng lạ biết bao!
 Các ông không biết nơi nào ông sinh,
 Chúng tôi biết rõ để xin,
 Người nào vô tội Chúa ban cho liền.
 Còn ai có tội không thiêng,
 Có xin Chúa cũng chẳng hề ban ơn.
 Xưa nay chưa thấy có lời,
 Kể cho tôi biết có người quyền năng,
 Chữa mù từ thuở mới sinh,
 Người này phải bởi Chúa linh ban quyền”.

* * *

Họ liền nói lại giọng truyền:
 “Mày sinh trong tội lại khuyên chúng ta?
 Hãy đi xéo khỏi chúng ta”.
 Chúa ta biết được họ la anh này.
 Vậy khi gặp lại anh đây,
 Chúa liền nói lại: “Ta đây chính Người,
 Đã cho anh khỏi mới rồi,
 Vậy anh có muốn tin Người quyền năng.
 Người là Con Chúa vạn năng”.
 Anh ta thưa lại Chúa rằng: “Tôi tin”.
 Đoạn anh bái lạy chân tình.
 Ra về kính Chúa lòng thành biết ơn.
 Chúa ta lại nói đôi lời:
 “Tôi người xuống thế xét lời trần gian,
 Cho người tối mắt trông quan,
 Những người sáng mắt lại ra tối mờ”.
 Máy người Pha-rít lên lời:

“Vậy ra tất cả chúng tôi đều mù?”

Chúa ta lại nói canh chừng:

“Các ông nếu bị đui mù phúc thay!

Các ông chẳng mắc tội đây,

Còn ai nói sáng ở đây chốn này,

Mà không tìm sống thẳng ngay,

Người này mắc tội không thay đổi đời”.

24- MỤC TỬ NHÂN LÀNH

(Ga 10, 1-21)

Thật tôi bảo thật các ông:

“Ai không qua cửa mà vào chuồng chiên,

Nhưng qua lối khác gập chiên.

Người này kẻ trộm bắt chiên có ngày.

Người nào qua cửa thẳng ngay,

Người này mục tử tốt thay nhân lành!

Người canh giữ cửa mở ra,

Để anh vào dẫn chiên ra ngoài đồng.

Chiên nghe tiếng gọi từng con,

Rồi anh dẫn chúng vào đồng cỏ xanh.

Chiên con, chiên mẹ sau anh,

Vì quen tiếng gọi của anh lâu ngày.

Người nào lạ đến trốn ngay,

Vì không quen tiếng kẻ này gọi chiên”.

Dụ ngôn Chúa kể họ nghe,

Người ta chẳng hiểu đàn chiên người nào.

Chúa ta lại nói thêm vào:

“Thật Tôi bảo thật các ông rõ ràng,

Tôi đây là cửa của đàn,

Ra vào chiên phải bước qua cửa này.

Nhiều người đến trước Tôi đây,
 Đều là trộm cướp phá bầy chiên ngoan.
 Tôi đây là cửa chiên ra,
 Chính Tôi sẽ cứu ai qua cửa này,
 Người này sẽ được no đầy,
 Thức ăn của chúng chứa đầy cỏ xanh.
 Kẻ nào là trộm vào qua,
 Nó tìm cách bắt phá tan cả chuồng.
 Tôi đây đến để coi chuồng,
 Lo cho chiên sống, chiên no béo tròn.
 Tôi là mục tử chí công,
 Hy sinh mạng sống vương tròn chủ chăn.
 Chăn thuê làm mướn vô tâm,
 Vì chiên chẳng thuộc của anh trong nhà.
 Nên khi sói dữ vào đàn,
 Chiên lo chạy trốn tan đàn ngoài nương.
 Tôi đây mục tử yêu thương,
 Tôi rành biết cả từng người giáo dân.
 Như Cha biết rõ về Ta,
 Và Ta biết rõ về Cha vẹn toàn.

* * *

Còn nhiều chiên khác ngoài đàn,
 Tôi lo cho chúng nhập đoàn bằng an.
 Chúa Cha yêu mến thân Ta,
 Vì Ta thí cả mạng Ta vì Người.
 Không ai có thể tách rời,
 Mạng Ta, sự sống tách rời khỏi thân.
 Có chăng Ta tự hiến dâng,
 Hy sinh mạng sống cứu dân, loài người.
 Đó là mệnh lệnh Chúa Trời,

Mà Ta đã nhận từ Người đã lâu”.
 Người Do chia rẽ với nhau,
 Họ liền bàn cãi với nhau lâu giờ.
 Nhóm này nói Chúa là Người,
 Quỷ ma ám hại nói lời lãng nhăng.
 Nhóm kia phản lại nói rằng:
 Tà ma ám hại sao làm điều hay,
 Chữa lành nhiều bệnh rất hay,
 Kẻ mù được sáng, giáng hay nhiều điều.

**25- ĐỨC GIÊ-SU XUNG MÌNH
 LÀ CON THIÊN CHÚA**
 (Ga 10, 22-42)

Kỳ nay đang ở Gia-liêm,
 Mừng ngày cung hiến thánh đền thủ đô.
 Chúa ta đi lại bên hông,
 Hành lang Sa-lố cạnh hông bàn thờ.
 Người ta vây kín quanh người:
 “Xin ông nói rõ con Người của ông,
 Ki-tô có phải là ông?
 Chúng tôi thắc mắc về ông đã nhiều”.
 Chúa ta đáp lại mấy điều:
 “Chính Tôi đã nói rất nhiều với ông.
 Nhiều lần Tôi nói nơi công,
 Không ai tin nhận lời công khai này.
 Tôi làm công việc Cha đây,
 Cha Tôi sai đến chốn đây gian trần.
 Việc này mình chứng rõ ràng,
 Các ông không nhận việc làm của Tôi.
 Điều này cũng dễ hiểu thôi.
 Các ông không thuộc về Tôi trong đoàn.

Chiên Tôi nghe tiếng chủ đoàn,
 Chúng nghe, chúng biết chủ đoàn gọi chiên.
 Chúng theo ông chủ đoàn chiên,
 Ông ta nuôi dưỡng coi chiên kỹ càng.
 Tôi cho chúng sống muôn năm,
 Không ai cướp chúng khỏi bàn tay Tôi.
 Cha Tôi ban chúng cho Tôi,
 Người không để chúng mắc mỗi kẻ gian.
 Cha Ta cũng giống như Ta”.
 Những người Do-thái lòng căm ghét Người.
 Họ đi lượm đá ném Người.
 Chúa ta nói họ mấy lời trách nhanh:
 “Tôi làm những việc tốt lành
 Tại sao quý vị lại hành hạ Tôi”.
 Họ liền nói với Chúa Tôi:
 “Chúng tôi làm việc đã rồi chẳng qua,
 Vì ông phạm thượng Chúa Cha,
 Ông là người thế nói bằng Chúa Cha”.
 Chúa ta nói lại họ rằng:
 “Hãy xem sách luật kể ra điều này:
 Chúa Trời gọi chúng dân đây,
 Những người nghe Chúa giảng đây LÀ THÂN.
 Vậy, Tôi Người Chúa giáng trần,
 Tôi xưng Con Chúa giáng trần cứu dân,
 Các ông ghép tội chống thần,
 Cho Tôi phạm thượng chống thần, Chúa Cha.
 Nếu Tôi việc Chúa không làm,
 Các ông hãy tránh cho xa kẻ này.
 Nếu Tôi làm việc Cha đây,
 Các ông tin mạnh việc này bởi Cha.
 Dần dần quý vị hiểu ra,

Tôi đây vốn ở trong Cha, Chúa Trời.
 Trong Tôi đã có Chúa Trời,
 Chúa Cha ngự trị đời đời trong Tôi”.
 Họ tìm cách bắt Chúa Tôi,
 Nhưng Người đã lánh ra chòi gần đây.
 Ngài sang chỗ trước gần đây,
 Gio-an hay đến chỗ này rửa dân.
 Đó là tả ngạn Gioc-đan,
 Ngài lưu lại đó âm thầm bằng yên.
 Nhiều người đến gặp việc riêng.
 Họ rằng: “Gio-an việc thiêng ít làm,
 Nhưng ông nói đúng rõ ràng,
 Về bao sự lạ Chúa ta đã làm?
 Nhiều người tin nhận Chúa ta,
 Theo Người học biết bao là điều hay.

26- ANH LA-DA-RÔ SỐNG LẠI

(Ga 11, 1-44)

La-da đau nặng tại làng,
 Bê-ta gần núi nam phần Ít-ran.
 Hai cô Ma-rí, Mác-ta
 Là hai cô chị của chàng La-da.
 Hai cô loan báo Chúa rằng:
 “Người Thầy yêu mến đang nằm liệt đau”.
 Nghe rồi Chúa nói lại mau:
 “Bệnh này chẳng đến chết đâu mà buồn,
 Đây là dịp tốt trời cho,
 Vinh quang Thiên Chúa tỏ cho loài người”.
 Mác-ta là chị hai người,
 La-da, Ma-rí hai người là em.

Có tin báo bệnh người em,
 Chúa còn lưu lại hai đêm hai ngày.
 Chúa ta nói họ thế này:
 “Chúng ta đi đến mấy ngày miền nam”.
 Môn đồ thưa Chúa rõ ràng:
 “Mới rồi họ mới hô dân ném Thầy.
 Nay Thầy còn dám đến đây?”
 Chúa liền nói lại việc này rõ hơn:
 “Ban ngày còn có thời giờ,
 Ai đi trời sáng bao giờ ngã đâu?
 Ai đi đêm tối sớm mau,
 Người này vấp ngã làm đau cả người”.
 Đoạn Người nói họ mấy lời:
 “La-da bạn ngủ ít giờ sẽ qua.
 Ta đi đánh thức bạn Ta”.
 Môn đồ nói với Chúa ta thế này:
 “Nếu anh ngủ được rất hay,
 Bệnh tình sẽ bớt đổi thay sẽ lành”.
 Chúa ta ý nói về La:
 “Anh ta đã chết an lành còn đâu”.
 Môn đồ lại tưởng ngủ lâu,
 Nên Người nói lại để sau khỏi lầm:
 “Bạn Ta đã chết bình an.
 Thầy mừng cho các em anh rất nhiều.
 Vì qua sự việc có nhiều,
 Người tin vào Chúa có chiều gia tăng.
 Nào Ta hãy đến thăm anh!”
 Tô-ma nói với các anh môn đồ:
 “Chúng ta cũng hãy đi vào!
 Cùng đi và chết đã sao chưa nào!”

Môn đồ và Chúa đến nơi,
 Mac-ta ra đón tận nơi cổng vào.
 La-da chôn cất trong mồ,
 Bốn ngày an giấc trong mồ nặng hơi.
 Nhiều người Do-thái đến nơi,
 Phân ưu chia sẻ xót thương người nhà.
 Mac-ta thưa với Chúa rằng:
 “Nếu Thầy có mặt tại nhà chúng con,
 Em con không chết hã còn.
 Nhưng Thầy quyền phép chúng con trông nhờ.
 Thầy xin Chúa cả trên trời,
 Người ban mọi sự như lời Thầy xin”.
 Chúa ta nói: “Hãy cứ tin,
 Em con sống lại giống y ngày nào”.
 “Con đây cũng biết khi nào,
 Em con sống lại khi nào quang lâm”.
 Chúa ta nói với cô rằng:
 “Ta là sống lại và hằng sống luôn,
 Ai tin Ta sẽ sống luôn,
 Cho dù đã chết cũng còn sống phây.
 Mác-ta tin thế không đây?”
 “Thưa con tin mạnh vào Thầy ở đây,
 Thầy là Ki-tô xuống đây,
 Đấng ban sự sống xuống đây cứu đời”.
 Nói xong chị bỏ đi rời,
 Chạy đi nói nhỏ mấy lời với Ma:
 “Ma-ri Thầy đến hã ra,
 Chào Thầy đang đợi ngoài làng phía tây.
 Mấy người Do-thái ở đây,
 Cũng cùng chạy tới chỗ Thầy để xem.
 Tưởng rằng cô chạy ra em.

Tôi nơi cô khóc nhẹ êm thưa Thầy:
 “Nếu Thầy có mặt ở đây,
 Em con không chết ngày nay sống hoài”.
 Máy người Do-thái khóc òa.
 Chúa ta thốn thức chan hòa niềm thương.
 Chúa liền hỏi họ yêu đương:
 “Xác anh hiện đặt ở nơi chốn nào?”
 “Thưa Thầy hãy đến xem nao!”
 Chúa ta thương mến khóc trào nước ra.
 Máy người Do-thái nhận ra (16)
 Người thương cảm mến anh La chùng nào!
 Máy người Do-thái ôn ào:
 Ông ta mở mắt biết bao nhiêu người,
 Cho người sống lại mấy nơi,
 Chắc rồi cũng khiến xác người ông La,
 Đứng lên sống lại đi ra.
 Chúa ta thốn thức tiến gần mộ La.
 Mộ là hang nhỏ chừa ra,
 Đá to che cửa lối ra vào mộ.
 Chúa liền bảo họ: “Mở mộ”.
 “Mac-ta thưa Chúa trong mộ nặng hơi.
 Chết nay đã bốn ngày rồi”.
 Chúa ta phán bảo: “Nói rồi không nghe.
 Cứ tin sẽ thấy điều hên,
 Vinh quang Thiên Chúa nhĩn tiền xảy ra.”
 Người ta đẩy phiến đá ra,
 Chúa ta ngược mắt nói ra mấy lời:
 “Lạy Cha, cảm tạ muôn đời,
 Cha thương chấp nhận những lời con xin.
 Phần con phải nói điều xin,
 Để cho dân chúng biết rằng Cha sai”.

Đoạn Người lớn tiếng truyền sai:
 “La-da hãy bước ra ngoài mộ đây”.
 Anh ta liền bước ra đây,
 Mặt còn che vải chân tay buộc ngoài.
 Chúa ta phán bảo các ngài:
 “Cởi giây tháo vải bên ngoài người đi”.

**27- CÁC THỦ LÃNH DO-THÁI
 QUYẾT ĐỊNH GIẾT ĐỨC GIÊ-SU**
 (Ga 11, 45-54)

Những người dự đám La-da,
 Nhiều người tin Chúa tỏ ra mến Người.
 Ngoài ra cũng có những người,
 Lòng không tin nhận những lời Chúa ta.
 Họ đi gặp nhóm người Pha, (17)
 Kể cho họ biết việc làm của Người.
 Kinh sư, thượng tế mấy người,
 Họp bàn tìm kế giết người trừ nguy.
 Chúng ta tính phải làm gì?
 Ông ta tài giỏi làm gì cũng hay.
 Nếu để như thế hiện nay,
 Có nguy mất nước, cả ngay thánh đường.
 Người Rô sẽ đến tìm đường,
 Phá đền chiếm nước coi thường dân ta.
 Một người trong nhóm tên là
 Cai-pha thượng tế trưởng đoàn giáo đồ.
 Ông ta lên tiếng nói to:
 “Các ông không hiểu không thông vấn đề,
 Cũng không tìm kiếm bình yên,
 Giúp cho đất nước bình yên an lành.

Thà rằng một kẻ thay dân,
 Chết đi để cứu toàn dân an lành.
 Còn hơn cả nước mất an.
 Ngoại bang phá hủy tan hoang nước nhà”.
 Điều này chẳng tự nói ra,
 Nhưng vì tư cách thay dân đứng đầu,
 Lo về tế tự hàng đầu.
 Nên ông nói trước khổ đau Con Người.
 Giê-su cứu thế đến thời,
 Chịu treo thập giá kết đời thay dân.
 Để qui tụ cả toàn dân,
 Về chung một mối con dân nước trời.
 Họ liền quyết định thời giờ,
 Bắt Người giết chết kết đời Chúa ta.
 Nên Người không muốn đi ra,
 Công khai hoạt động nơi dân Ít-ran.
 Người tìm nơi vắng an lành,
 Gần nơi hoang địa trong thành Pra-im. (18)

28- LỄ VƯỢT QUA GÂN ĐẾN

(Ga 11, 55-57)

Đã gần đến lễ Vượt qua,
 Người người tuốn đến thánh thành tạ ơn,
 Đứng trong thánh điện tuyệt vời,
 Họ liền bàn tán xem Người có lên.
 Còn phe Pha-rít không yên,
 Họ ra lệnh bắt người tên Giê-su.

29- XỨC DẦU THƠM TẠI BÊ-TA-NI-A
(Ga 19, 1-11)

Sáu ngày trước lễ Vượt qua,
 Chúa ta đi đến Bê-ta một làng.
 Nơi đây Chúa đã cho anh,
 La-da sống lại tốt lành vừa qua.
 Người ta dọn tiệc vui ca,
 Có mời Chúa đến cùng ăn tiệc mừng.
 La-da cũng được đi cùng.
 Mac-ta lo dọn tiệc mừng luôn tay.
 Đang khi nửa bữa vui say,
 Ma-ri lấy thuốc quý thay cam tòng!
 Xức vào chân Chúa quý tôn,
 Lấy khăn là tóc lau khô chân Người.
 Cả nhà sực nức hương thơm.
 Giu-đa It-cát lên lời tiếc than:
 “Dầu thơm quý giá như vàng,
 Sao không bán lấy ba trăm giúp nghèo”.
 Anh ta nói để giúp nghèo,
 Nhưng rồi lấy quỹ người nghèo tiêu riêng.
 Chúa ta lên tiếng nói liền:
 “Anh xem hãy để cô yên việc này.
 Cô làm báo trước mai ngày,
 Xác Thầy cô xức dầu này mai sau.
 Người nghèo có ở bên nhau,
 Còn Thầy đi mất tìm đâu thấy Thầy”.
 Đám đông thấy Chúa ở đây,
 Họ liền tuốn đến đứng vây quanh Người.
 Họ xem nhìn ngắm Con Người.
 Đồng thời quan sát con người La-da.

Chúa cho cải tử hoàn sinh.
 Pha-ri, thượng tế tính bàn giết luôn.
 La-da và cả Chúa Con.
 Vì nhiều kẻ bỏ máy ông đứng đầu.
 Đi theo Con Chúa dấu đầu,
 Tìm nguồn sức sống tiến mau đường lành.

**30- ĐỨC GIÊ-SU VÀO GIÊ-RU-SA-LEM
 VỚI TƯ CÁCH ĐÁNG MÊ-SI-A
 (Ga 12, 12-19)**

Hôm sau ngày lễ trong đền,
 Đoàn dân lũ lượt kéo lên đền thờ.
 Họ nghe Chúa cũng đi thờ,
 Họ hô lấy lá lót đường Chúa đi,
 Có người trải áo đường đi,
 Vừa hò vừa hát cùng đi vào thành.
 “Hoan hô, chúc tụng vinh danh,
 Đáng nhân danh Chúa đến thành cứu dân.
 Hoan hô chúc tụng vua ta”.
 Chúa ta gặp một con lừa cỡi lên.
 Như lời đã viết nói lên:
 “Si-on thiếu nữ vui lên đi nào!
 Nay vua người đến hãy chào,
 Lưng lừa Người cỡi tiến vào thành vua”.
 Ban đầu môn đệ chịu thua,
 Không sao hiểu được việc vua vào thành.
 Nhưng sau mới hiểu rõ ràng,
 Các ngài tin nhận Thánh kinh tuyệt vời.
 Đám đông đi đón rước Người,
 Toàn là những kẻ có thời đã xem,
 Chúa cho đứng ngắm nhìn xem,

*La-da sống lại được xem nhĩn tiền.
 Ngoài ra nhĩnng kẻ đĩn nghe,
 Cũnng đi theo Chúa để xem Người làm.
 Bấy giờ Pha-rít nói rằng:
 “Thấy chưa, mấy kẻ khĩn nhà đại đườnng!
 Người ta theo biết ỹnng rồi,
 Các ỹnng nhĩnng kẻ ngu tĩi trong dân!”*

**31- ĐỨC GIÊ-SU LOAN BÁO CÁI CHẾT
 CỦA NGƯỜI VÀ NGƯỜI ĐƯỢC TÔN VINH
 (Ga 12, 20-36)**

*Đoàn người đi lễ Gia-liem,
 Bái thờ Thiên Chúa tại đền hàng năm.
 Có người Hy-lạp thăm quan,
 Đến xin Phi-líp muốn thăm viếng Thầy.
 Phi-líp quê quán Bết-sai,
 Đến bàn An-ré đúng sai để làm.
 Cả hai đến gặp Chúa ta,
 Chúa ta liền nói họ rằng: “Cứ đi,
 Đến giờ Con Chúa được vinh.
 Thật Thầy nói thật các anh điều này:
 Lúa gieo lòng đất mấy ngày,
 Thối đi mới nảy sinh đầy cây con.
 Cây con cho hạt thơm ngon.
 Hạt gieo không thối chẳng cho cây nào.
 Ai yêu mạng sống cách nào,
 Người này mất sống không vào cõi thiêng.
 Ai liẽn mạng sống tư riẽnng,
 Người này sẽ sống linh thiêng trên trời.
 Ai người phục vụ đến nơi,
 Giúp Thầy thực hiện giảng lời Phúc ỹm.*

Người này hãy đến hưởng ân,
 Cùng Thầy hưởng phúc đón ân đầy tràn.
 Ai người giúp đỡ Thầy làm,
 Cha Thầy quý mến và ban ơn nhiều.
 Lòng Thầy xao xuyến nhiều điều,
 Giờ đây chẳng biết nói điều nào đây!
 Lạy Cha xin cứu con đây,
 Những điều trắc trở hiện đây hồn Con!
 Lạy Cha xin kính quý tôn”.
 Từ trời vọng tiếng trên không nói rằng:
 “Ta đây đã được vinh danh
 Ta còn tìm cách tôn vinh danh Ta”.
 Người dân nghe vậy nói rằng:
 Sấm vang báo động âm âm trên mây.
 Người kia lại nói trên mây,
 Thiên thần nói với ông đây rõ ràng.
 Chúa ta nói với đám dân:
 “Tiếng này vang xuống vì dân của Thầy,
 Kiểm tra phán xét giờ đây,
 Đến giờ kiểm xét tại đây gian trần.
 Đến giờ thủ lĩnh trần gian,
 Bị Cha tống khỏi gian trần nay mai.
 Khi Tôi treo vượt trên đài,
 Treo lên khỏi đất giang dài hai tay.
 Tôi liền kéo các dân đây,
 Lên cùng Thiên Chúa nơi đây sống hoài”.
 Chúa ta nói vậy chỉ Ngài,
 Sẽ vào cái chết như Ngài báo qua.
 Họ liền thưa lại Chúa rằng:
 “Chúng tôi sách luật đã loan báo rằng:
 Ki-tô Cứu Chúa vĩnh hằng,

*Thế sao Thầy nói Thầy giang tay ra,
Trên cây thập giá không lãn.
Thầy đây phải hiểu ý dành cho ai?”*

Chúa ta đáp lại hơi dài:

*“Ánh trời soi sáng kéo dài ít lâu,
Các ông hãy tiến cho mau,
Kẻo khi hết sáng biết đâu mà mò.*

Tối rồi chỉ biết đi mò,

Có ngày té ngã xuống hồ xuống mương.

Hãy tin ánh sáng Con Người,

Để người biến đổi thành người sáng luôn”.

Sau khi nói đoạn Người rong,

Lánh đi nơi khác dân không thấy Người.

**32- ĐỨC GIÊ-SU VÀO GIÊ-RU-SA-LEM
VỚI TƯ CÁCH ĐÁNG MÊ-SI-A
(Ga 12, 12-19)**

Hôm sau ngày lễ trong đền,

Đoàn dân lũ lượt kéo lên đền thờ.

Họ nghe Chúa cũng đi thờ,

Họ hô lấy lá lót đường Chúa đi,

Có người trải áo đường đi,

Vừa hò vừa hát cùng đi vào thành.

“Hoan hô, chúc tụng vinh danh,

Đáng nhân danh Chúa đến thành cứu dân.

Hoan hô chúc tụng vua ta”.

Chúa ta gặp một con lừa cỡi lên.

Như lời đã viết nói lên:

“Si-on thiếu nữ vui lên đi nào!

Này vua người đến hãy chào,

Lưng lều Người cỡi tiến vào thành vua”.
Ban đầu môn đệ chịu thua,
Không sao hiểu được việc vua vào thành.
Nhưng sau mới hiểu rõ ràng,
Các ngài tin nhận Thánh kinh tuyệt vời.
Đám đông đi đón rước Người,
Toàn là những kẻ có thời đã xem,
Chúa cho đứng ngắm nhìn xem,
La-da sống lại được xem nhãn tiền.
Ngoài ra những kẻ đồn nghe,
Cũng đi theo Chúa để xem Người làm.
Bấy giờ Pha-rít nói rằng:
“Thấy chưa, mấy kẻ khôn nhà đại đường!
Người ta theo hết ông rồi,
Các ông những kẻ ngu tối trong dân!”

33- ĐỨC GIÊ-SU LOAN BÁO CÁI CHẾT CỦA NGƯỜI VÀ NGƯỜI ĐƯỢC TÔN VINH

(Ga 12, 20-36)

Đoàn người đi lễ Gia-liêm,
Bái thờ Thiên Chúa tại đền hàng năm.
Có người Hy-lạp thăm quan,
Đến xin Phi-líp muốn thăm viếng Thầy.
Phi-líp quê quán Bét-sai,
Đến bàn An-rê đứng sai để làm.
Cả hai đến gặp Chúa ta,
Chúa ta liền nói họ rằng: “Cứ đi,
Đến giờ Con Chúa được vinh.
Thật Thầy nói thật các anh điều này:
Lúa gieo lòng đất mấy ngày,
Thối đi mới nảy sinh đầy cây con.

Cây con cho hạt thơm ngon.
 Hạt gieo không thối chẳng cho cây nào.
 Ai yêu mạng sống cách nào,
 Người này mất sống không vào cõi thiêng.
 Ai liều mạng sống tư riêng,
 Người này sẽ sống linh thiêng trên trời.
 Ai người phục vụ đến nơi,
 Giúp Thầy thực hiện giảng lời Phúc âm.
 Người này hãy đến hưởng ân,
 Cùng Thầy hưởng phúc đón ân đầy tràn.
 Ai người giúp đỡ Thầy làm,
 Cha Thầy quý mến và ban ơn nhiều.
 Lòng Thầy xao xuyến nhiều điều,
 Giờ đây chẳng biết nói điều nào đây!
 Lạy Cha xin cứu con đây,
 Những điều trặc trở hiện đây hồn Con!
 Lạy Cha xin kính quý tôn”.
 Từ trời vọng tiếng trên không nói rằng:
 “Ta đây đã được vinh danh
 Ta còn tìm cách tôn vinh danh Ta”.
 Người dân nghe vậy nói rằng:
 Sấm vang báo động âm âm trên mây.
 Người kia lại nói trên mây,
 Thiên thần nói với ông đây rõ ràng.
 Chúa ta nói với đám dân:
 “Tiếng này vang xuống vì dân của Thầy,
 Kiểm tra phán xét giờ đây,
 Đến giờ kiểm xét tại đây gian trần.
 Đến giờ thủ lĩnh trần gian,
 Bị Cha tống khởi gian trần nay mai.
 Khi Tôi treo vượt trên đài,

*Treo lên khỏi đất giang dài hai tay.
 Tôi liền kéo các dân đây,
 Lên cùng Thiên Chúa nơi đây sống hoài”.*
*Chúa ta nói vậy chỉ Ngài,
 Sẽ vào cái chết như Ngài báo qua.
 Họ liền thưa lại Chúa rằng:
 “Chúng tôi sách luật đã loan báo rằng:
 Ki-tô Cứu Chúa vĩnh hằng,
 Thế sao Thầy nói Thầy giang tay ra,
 Trên cây thập giá không lãnh.
 Thầy đây phải hiểu ý dành cho ai?”
 Chúa ta đáp lại hơi dài:
 “Ánh trời soi sáng kéo dài ít lâu,
 Các ông hãy tiến cho mau,
 Kẻo khi hết sáng biết đâu mà mò.
 Tối rồi chỉ biết đi mò,
 Có ngày té ngã xuống hồ xuống mương.
 Hãy tin ánh sáng Con Người,
 Để người biến đổi thành người sáng luôn”.*
*Sau khi nói đoạn Người rong,
 Lánh đi nơi khác dân không thấy Người.*

34- KẾT LUẬN NGƯỜI DO-THÁI KHÔNG TIN

(Ga 12,37-50)

*Biết bao dấu lạ Chúa làm,
 Bao người vẫn chống việc làm Chúa ta.
 Họ không tin tưởng Chúa ta,
 I-sai nói đúng về dân tộc này:
 “Chúa ơi! sao chẳng có đây,
 Một người tin tưởng con đây giảng truyền.
 Quyền năng phép tắc lời khuyên,*

Chúa cho ai được hưởng quyền này đây.
 Chúa làm mắt họ hóa ngậy,
 Trông xem chẳng rõ như mây che mờ.
 Lòng thì chai đá hững hờ,
 Nên không hiểu rõ mặt mờ lời răn.
 Vậy nên ta chẳng chữa lành,
 Mặc cho phải trái lộng hành nơi người”.
 I-sai nói thế về Người,
 Vì ông đã thấy nơi Người vinh quang.

* * *

Tuy nhiên một số tin Người,
 Nhưng vì sợ nhóm đông người Pha-ri,
 Nên không dám tỏ niềm tin.
 Họ mà biết kẻ nào tin vào Người,
 Họ liền trục xuất hội đường,
 Không cho chung sống với người Pha-ri.
 Nhóm này quý trọng quang vinh,
 Trần gian hơn quý vinh quang Chúa Trời.
 Chúa ta lớn tiếng lên lời:
 “Ai tin sứ mệnh Ngôi Lời của Tôi,
 Người này tin Đấng sai Tôi
 Ai mà trông thấy Ngôi Lời Tôi đây,
 Người này đã thấy Cha Thầy,
 Người sai Tôi xuống nơi đây cõi trần.
 Ai nghe những lời Tôi răn,
 Mà không tuân giữ lời răn Tôi truyền.
 Tôi đây chẳng xét bên nguyên,
 Vì Tôi xuống thế cứu dục phạt người.
 Ai mà từ chối những lời,
 Tôi hằng rao giảng những lời này đây.

*Đến ngày phán xét gần đây,
Lời Tôi lên án kẻ này gắt gao.
Tôi đây chẳng tự nói, rao,
Chính Cha ra lệnh Tôi rao những lời.
Chúa Cha ra lệnh muôn đời,
Là cho họ sống đời đời không sai.
Những gì Tôi nói không sai,
Vì Tôi nói lại bài sai Cha truyền”.*

III- GIỜ CỦA ĐỨC GIÊ-SU
1- BỮA ĂN CUỐI CÙNG CỦA ĐỨC GIÊ-SU VÀ MÔN ĐỆ, RỬA
CHÂN CHO MÔN ĐỆ

(Ga 13, 1-20)

*Trước ngày lễ thánh vượt qua,
 Chúa ta biết rõ gần qua đời này.
 Để về Thiên Chúa Cha Thầy,
 Người yêu những kẻ quanh đây của Người.
 Người còn yêu họ hết đời.
 Quỷ ma khôn khéo gieo lời bất công,
 Vào lòng Giu-đá con ông,
 Si-mon Ít-cá ra công nộp Người.
 Nên trong bữa tối cuối đời,
 Người liền đứng dậy xa rời bàn ăn.
 Người liền cởi áo dài ra,
 Lấy giầy lưng thắt đi ra phía ngoài.
 Lấy thau đổ nước cho đầy,
 Dem đi lau rửa chân tay môn đồ.
 Đến nơi tận chỗ Si-mon,
 Ông thưa: “Thầy định rửa con sao đây?”
 “Việc Thầy thực hiện giờ đây,
 Anh không hiểu rõ, sau đây sẽ tường”.
 “Lẽ nào Thầy rửa chân người,
 Chúng con không chịu nghe lời Thầy đâu”.
 “Nếu anh không chịu rửa mau,
 Các anh sẽ chẳng mai sau cùng Thầy,
 Dự phần vinh hiển với Thầy”.
 “Si-mon lên tiếng xin Thầy rửa cho,
 Tay chân đã vậy lại còn,
 Xin Thầy hãy rửa cho con cả đầu”.
 Chúa ta nói lại rất mau:*

“Những ai đã tắm sạch làu toàn thân,
 Nên đầu không rửa với chân.
 Trong anh chưa sạch toàn thân cả đâu!
 Vì còn có kẻ ẩn sau,
 Đang tìm cách nộp Thầy mau kiếm tiền”.

* * *

Khi chân đã rửa vừa xong,
 Chúa ta mặc áo báo thông mấy điều:
 “Anh em có hiểu được nhiều,
 Việc Thầy thực hiện có nhiều nghĩa hay:
 Anh em gọi Chúa là Thầy,
 Điều này quả đúng Ta đây Con Trời.
 Vậy Ta là Chúa trên đời,
 Còn là Thầy của mọi người trần gian,
 Mà Ta còn rửa chân anh,
 Các anh cũng phải rửa chân cho nhau.
 Thầy đây làm mẫu đi đâu,
 Các anh bắt chước làm mau việc này.
 Chủ nhà trọng hơn tớ đây,
 Người sai thì trọng hơn bầy được sai.
 Anh em biết những điều này,
 Hãy đem thực hiện quý thay con người!
 Trong anh có kẻ xấu tồi,
 Tính đem nộp Chúa cho phùng Pha-ri.
 Việc này rất đúng Thánh kinh:
 ‘Kẻ cùng chia sẻ cơm canh hằng ngày,
 Đã giờ gót đạp Ta đây’.
 Chính Ta báo trước việc này cho anh,
 Để khi sự việc xảy ra,
 Các anh tin thật Ta là Ki-tô”.

2- ĐỨC GIÊ-SU LOAN BÁO GIU-ĐA NỘP THẦY

(Ga 13, 21-30)

*Đức Giê-su nói vừa xong,
Hồn Người xao xuyên trong lòng lo âu.
Chúa ta lại nói thêm câu:
“Một người chẳng có xa đâu nộp Thầy.
Người này trong số anh đây,
Tính đem nộp Chúa cho thầy Pha-ri.
Các môn đệ nói xâm xì.
Có người môn đệ ngồi im cạnh Người.
Phê-rô ra hiệu hỏi Người;
Ai là kẻ sẽ nộp Người sắp đây?
Chúa ta đáp lại như vậy:
“Kẻ Thầy chấm bánh đưa đây sẽ là,
Kẻ này sẽ nộp thân Ta”.
Rồi Thầy lấy bánh trao ban Giu-đà.
Ăn xong miếng bánh Người đưa,
Quỷ ma nhập hấn tỏ ra ương gàn.
Chúa ta nói với hấn rằng:
“Việc gì anh quyết hãy làm cho mau”.
Giu-đà vốn giữ tiền thâu,
Tưởng rằng Chúa bảo làm mau việc gì.
Giu-đà liền bỏ ra đi,
Trời đen phủ khắp lối đi đêm trường.*

3- NHỮNG LỜI CÁO BIỆT

(Ga 13, 31-38)

Giu-đa đi khỏi Chúa rằng:
“Con Người sẽ được tôn vinh trên đời.
Chúa Cha cũng được sáng ngời,
Nếu Cha được kính nơi Người Chúa Con.
Chúa Cha cũng sẽ tôn Con,
Để cho Thiên Chúa được tròn vinh quang.
Các con bé mọn của Ta,
Thầy còn ở với các anh ít lâu,
Rồi Thầy sẽ biến rất mau.
Anh không biết chỗ ở đâu mà tìm,
Như Thầy đã nói Thầy đi,
Nơi Thầy ở đó chẳng khi nào vào.
Thầy ban các chú luật cao,
Giới răn luật MỚI Thầy trao sẽ là
“Các anh hãy mến yêu NHAU”,
Như Thầy đã mến các anh xưa rầy.
Đây là dấu hiệu của Thầy
Là anh hãy MẾN thương NHAU tận tình.
Phê-rô lên tiếng thưa trình:
“Thầy nay quyết định sẽ đi về đâu?”
Chúa ta nói lại mấy câu:
“Nơi Thầy sẽ đến anh đâu dám vào.
Nhưng sau anh sẽ đi vào”.
“Phê-rô thưa Chúa lẽ nào chẳng đi.
Sao con không thể cùng đi,
Con thề theo Chúa cùng đi với Thầy.
Con liều mạng sống vì Thầy”.
Chúa ta nói lại lời này rõ hơn:

“Anh liêu thí mạng đáp ơn?
 Thật Thầy nói thật trắng trợn ra rằng:
 Đêm nay gà gáy chưa tan,
 Anh đà chối Chúa đã ba lần rồi”.

4- NHỮNG LỜI AN ỦI HỨA HẸN (Ga 14, 1-31)

Lòng anh chớ có lo toan,
 Hãy tin Thiên Chúa an tâm vào Thầy.
 Nhà Cha chỗ ở có đầy,
 Thầy đi dọn chỗ và Thầy đón anh.
 Để Thầy cũng ở với anh,
 Thầy đi và ở cùng anh nơi nào?
 Các anh đã biết rồi sao?
 Tô-ma thưa Chúa: “Chưa vào Chúa ơi!
 Con đâu đã biết rõ nơi,
 Chúa đi con chẳng rõ đường đi đâu”.
 Chúa ta đáp lại mấy câu:
“THẦY LÀ ĐƯỜNG, SỰ THẬT VÀ SỰ SỐNG”,
“KHÔNG AI ĐẾN ĐƯỢC VỚI CHA
MÀ KHÔNG QUA THẦY”.
 Nếu anh trông thấy hình Thầy,
 Các anh cũng biết Cha Thầy rõ thay!”
 Ông Phi-líp nói thưa Thầy:
 “Xin Thầy giới thiệu Cha Thầy chúng con,
 Chúng con mãi nguyện không còn,
 Điều gì thắc mắc trong lòng chúng con”.
 Chúa Giê-su trả lời ông:
 “Thầy đây đã ở với ông lâu ngày,
 Sao anh không biết Thầy đây.
 Ai mà trông thấy Thầy đây rõ ràng,

Người này cũng thấy Chúa Cha.
 Anh không biết rõ ra rằng Chúa Cha,
 Ngài luôn ở lại trong Ta.
 Ai mà trông thấy chính Ta rõ ràng.
 Người này cũng thấy Chúa Cha,
 Người hằng ở lại với Ta đời đời.
 Những lời Thầy nói vang trời,
 Cũng do Cha nói các người nơi đây”.
 Thật Thầy bảo thật như vậy:
 “Ai tin thực hiện như Thầy thành công,
 Lại còn lập được nhiều công,
 Việc to cao cả hơn công việc Thầy.
 Nếu anh vịn cớ vào Thầy,
 Để xin ơn giúp thì Thầy sẽ cho.
 Nếu anh yêu mến cho tròn,
 Tình anh quý mến vương tròn với Ta,
 Anh nên giữ giới răn Ta,
 Chính Ta cũng sẽ trình Cha rõ ràng,
 Để Người ban xuống hồng ân,
 Đó là THẦN KHÍ, Thánh Thần Chúa Cha.
 Người ban Đấng xuống hồng ân,
 Cho anh mạnh sức chống ma quỷ thần.

* * *

Nỗi niềm đơn độc cô thân,
 Thầy không để chú một thân một mình.
 Thầy đây sẽ ở với anh,
 Thế gian sẽ chẳng thấy Ta nữa đâu.
 Các anh vẫn ở cùng nhau,
 Các anh chung sống tình sâu nghĩa bền.
 Ai người giữ giới răn nên,

Người này yêu mến Thầy liên cả đời.
 Ai người yêu mến trọn đời,
 Cha Thầy cũng mến những người này luôn.
 Chính Thầy cũng tỏ mình luôn,
 Để cho họ biết quý tôn mình Thầy.

* * *

Giu-đa không phải It-ca,
 Cũng lên tiếng hỏi Chúa ta thế này:
 “Sao Thầy lại tỏ mình đây,
 Để cho con thấy tại đây chính Thầy,
 Mà Thầy không tỏ mình Thầy,
 Để cho thế giới biết Thầy rõ hơn”.
 Ai yêu quý trọng lời Con,
 Cha Thầy quý mến những con người này.
 Ai không yêu mến chính Thầy,
 Người này chẳng giữ lời Thầy đã răn.
 Những lời Thầy nói với anh,
 Đều là Lời Chúa bởi Cha qua Thầy.
 Sau này có Đấng đến đây,
 Người là Thần Khí Cha Thầy sẽ sai.
 Đấng này sẽ dạy khởi sai,
 Những điều chân thật chính Thầy đã răn.
 Thầy ban chính sự bình an,
 Không như thế giới đã làm cho nhau.
 Anh em đừng có lo âu,
 Thầy đi trở lại rất mau sau này.
 Anh em mà có yêu Thầy,
 Hẳn anh cũng sướng cùng Thầy mới an.
 Vì Thầy trở lại với Cha,
 Người Cha cao cả hơn Ta xưa rầy.

Thầy không còn nói điều hay,
 Quỷ ma thủ lĩnh đến đây đã gần.
 Đúng ra nó chẳng làm càn,
 Nhưng cho việc ấy xảy ra chứng rằng:
 Chúa Cha sai phái Thầy làm,
 Và Thầy cũng chỉ thi hành Lời Cha”.

5- CÂY NHO THẬT

(Ga 15, 1-17)

Thầy là đích thực cây nho,
 Cha Thầy là Đấng trồng nho trong vườn.
 Cành nào không trái cốm vườn,
 Người cho tĩa sạch để vườn tốt hơn.
 Anh em trong sạch tốt tươi,
 Nhờ lời Thầy dạy đổi đời tiến luôn.
 Anh em ở lại sống luôn,
 Như cành kết dính với nguồn thân cây.
 Sinh nhiều hoa trái trên cây,
 Thầy đây đích thực là cây nho vườn.
 Các anh cũng giống cành vườn,
 Sẽ sinh hoa trái trong vườn hồn anh.
 Những ai liên kết với Ta,
 Ta cho sinh trái tràn lan trong hồn.
 Những ai không kết hợp luôn,
 Cùng Ta chung sống luôn luôn an lành.
 Người này khô héo tâm can,
 Không sinh hoa trái làm ra lợi nhuận,
 Người ta thu lượm quăng ra,
 Bỏ vào bếp cháy biến ra thành bùn.

Nếu anh kết hợp cùng chung,
 Tâm đồng ý hợp kết chung thành đoàn.
 Điều gì anh muốn cứ van,
 Ta cho mọi sự như anh van nài.
 Cha Thầy cũng sẽ vui hoài,
 Vì anh sinh trái ra hoài không ngưng.
 Trái đây là trái ơn chung,
 Trời ban sưởi ấm cho chung cả hồn.
 Chúa Cha yêu mến Thầy luôn,
 Thầy đây cũng mến linh hồn các anh.
 Các anh mà giữ giới răn,
 Ta đây cũng sẽ mến anh hằng ngày.
 Các điều Thầy dạy ở đây,
 Tình yêu liên kết giữa Thầy anh em.
 Đây là giới luật phải xem,
 Thi hành cuộc sống các em hằng ngày.
 Yêu nhau quý mến tràn đầy,
 Như Thầy yêu mến anh đây hết tình.
 Tình yêu cao cả đậm tình,
 Đó là người hiến thân mình cho dân,
 Hy sinh chịu chết bản thân,
 Cứu người bạn hữu của mình nguy nan.
 Anh em bạn hữu Thầy mà!
 Thầy không còn gọi các anh tôi đòi,
 Nhưng là bạn hữu của Tôi.
 Các anh đã chẳng chọn Tôi trước đây.
 Nhưng Thầy đã chọn trước đây,
 Để anh sinh trái tràn đầy khắp nơi.
 Lấy danh Thầy khẩn Chúa Trời,
 Chúa Cha ban hết những lời anh xin.

6- CÁC MÔN ĐỆ VÀ THẾ GIAN

(Ga 15, 18-27) và (Ga 16, 1-4)

*Thế gian họ ghét các anh,
 Biết rằng trước đó họ đã ghét Thầy.
 Thế gian yêu kẻ nào đây?
 Họ yêu những kẻ mê say tình đời.
 Anh em hãy nhớ đôi lời:
 “Kẻ hầu chẳng trọng hơn người chủ nha.
 Ban đầu họ bắt bớ Ta,
 Anh em họ cũng chẳng tha giam cầm.
 Nếu ai tuân giữ lời Ta,
 Người này cũng giữ lời anh giảng truyền.
 Nếu Thầy không đến giảng truyền,
 Họ đâu mắc lỗi lời khuyên của Thầy.
 Nhưng nay Thầy đã đến đây,
 Giảng cho họ biết lời ngay lẽ tà.
 Nên chẳng họ khó tránh lia,
 Án trời phạt họ xa lìa lời răn.
 Kẻ nào ghét bỏ lời Ta,
 Người này cũng ghét Cha Ta trên trời.
 Việc lành phúc đức làm ơn,
 Thầy làm trước mắt mọi người ngó trông.
 Vậy nên họ cũng phải lo,
 Lời lành gương sáng báo công phúc lành.
 Có lời Kinh thánh báo xa,
 Ghi trong sách luật vài ba lời này:
 “Vu vợ chúng ghét con đây”.
 Không lâu Thần khí đến đây sẽ làm.
 Ngài do Cha phái ban ân,
 Người liền làm chứng về Ta mọi đàng.*

*Các anh cũng hãy đi làm,
 Chứng rằng đúng thật Chúa Cha sai Thầy.
 Thầy đây báo trước anh hay,
 Để khi xảy tới anh đây biết rồi.
 Anh em bị đuổi hội đường,
 Khai trừ khỏi hội thánh đường của dân.
 Lại còn bắt giết bắt giam,
 Nhóm này cứ tưởng thi hành ý Cha.*

7- ĐẮNG BẢO TRỢ SẼ ĐẾN
(Ga 16,5-15)

*Giờ đây Thầy đến Cha Thầy,
 Không ai hỏi đến là Thầy đi đâu?
 Thầy truyền sẽ có lo âu,
 Nhưng Thầy đi khỏi sẽ mau có lời.
 Thầy về Thần Khí từ trời,
 Được sai xuống thế chứng Lời Thầy ban.
 Người liên minh chứng nói ra:
 Điều sai lẽ phải phơi ra rõ ràng.
 Chính công, tội lỗi, pháp đình,
 Cả ba điều ấy sẽ trình nơi công.
 Họ mang tội lỗi vì không,
 Tin vào Con Chúa lập công cứu đời.
 Chính công biểu lộ ra đời,
 Vì Thầy về với Chúa Trời trên mây.
 Kiểm tra xét xử tại đây,
 Quỷ ma thủ lãnh phanh thây trước tòa.
 Thầy còn nhiều lẽ phải loan,
 Nhưng nay sức hiểu các anh có chừng.
 Khi nào Thần Khí rời cung,
 Người lo chỉ giáo nơi chung mọi điều.*

*Người truyền rao giảng các điều,
Mà Người lãnh nhận mọi điều nơi Cha.
Thánh Thần cũng sẽ tôn Ta,
Loan cho các chú điều Ta đã truyền.
Chúa Cha có mọi chủ quyền,
Cũng là bởi Chúa Con truyền loan ra.*

**8- ĐỨC GIÊ-SU LOAN BÁO
NGƯỜI MAU TRỞ LẠI
(Ga 16,16-33)**

*Mấy ngày còn thấy bóng Ta,
Rồi người sẽ chẳng thấy Ta nữa đâu.
Sau vài ngày nữa chẳng lâu,
Các người lại thấy Ta mau trở về.
Môn đồ không hiểu ý trên,
Cùng nhau lại hỏi ý về câu trên.
Chúa ta hiểu ý nói liền:
“Thật Thầy bảo thật anh em điều là:
Anh em khóc lóc than van,
Người đời mừng rỡ tỏ ra hết buồn.
Anh em thảm não vì buồn,
Nhưng sau anh sẽ hết buồn mừng vui.
Đàn bà sắp đến giờ sinh,
Họ lo, họ sợ sẽ sinh thế nào?
Nhưng khi con trẻ lọt lòng,
Hết lo, hết sợ trong lòng hân hoan,
Một người con đẹp sinh ra,
Nhập vào thế giới chúng ta một người.
Anh em cũng giống mấy người,
Bây giờ buồn tủi tách rời bên nhau.*

Nhưng sau sẽ gặp lại mau,
 Vui mừng hơn hở hết đau hết buồn.
 Thật Thầy bảo thật các ông:
 Vì danh Thiên Chúa các ông hãy xin,
 Các điều anh muốn Người thi,
 Cha Thầy cho hết điều xin cùng Người.
 Từ trước cho đến bây giờ,
 Anh chưa dựa thế Con Người xin Cha.
 Các anh hãy cứ xin Cha,
 Để cho vui trọn tình Cha, Con Người.
 Thầy dùng ngôn ví nói rồi,
 Nhưng nay nói thật để rồi mừng vui.
 Thầy xin cùng Chúa cho vui,
 Chúa Cha ban phát niềm vui tốt lành.
 Chúa Cha yêu mến các anh,
 Vì anh đã mến Thầy là Chúa Con.
 Thầy từ Thiên Chúa đến ông,
 Rồi Thầy lại bỏ các ông về trời.

* * *

Môn đồ thưa lại Chúa ta:
 “Giờ đây con biết Chúa rành mọi điều,
 Chẳng cần ai nói ra nhiều,
 Chúng con tin thật các điều Chúa răn.
 Thầy bởi Thiên Chúa mà ra”.
 Chúa ta đáp lại rõ ràng các ông:
 “Bây giờ anh mới tin thông!
 Nay giờ đã đến không còn rồi đâu.
 Mọi người phân tán rất mau,
 Để Thầy đơn độc khổ đau một mình.
 Nhưng Thầy không ở một mình,

*Có Cha hằng ở bên mình Thầy đây.
 Thầy truyền các chú điều này:
 Để cho các chú sống đây an lành.
 Sống đời tạm bợ thế gian,
 Bao nhiêu đau khổ tràn lan cuộc đời.
 Nhưng luôn can đảm trong đời,
 Vì Thầy đã thắng cuộc đời trần gian”.*

9- LỜI CẦU NGUYỆN CỦA ĐỨC GIÊ-SU (Ga 17,1-26)

*Nói xong Chúa ngước lên trời,
 Cầu cùng Thiên Chúa những lời thiết tha:
 “Lạy Cha đã đến giờ tàn,
 Xin Cha làm rạng Con Cha chí lành,
 Để Con cũng được tôn Cha,
 Quyền uy phép tắc trên trần gian đây.
 Con xin ban phát tràn đầy,
 Ôn thiêng của Chúa cho bầy chúng nhân.
 Ôn đây họ nhận biết Cha,
 Cũng như biết Chúa đã hằng sai Con.
 Phần Con ca tụng suy tôn,
 Trên trời dưới đất phải tôn kính Cha.
 Giờ đây Con cũng xin Cha,
 Ban cho Con hưởng vinh quang bên Cha.
 Mà Cha đã có từ xưa,
 Trước khi tạo dựng thế gian chốn này.
 Người nào Cha chọn ở đây,
 Con cho họ biết Cha đầy tình thương.
 Người này chẳng có theo đời,
 Họ hằng tuân giữ những lời của Cha.
 Giờ đây họ cũng biết rằng:*

Những gì Cha đã sẵn sàng cho Con,
 Đều do Cha phát cho Con.
 Những lời truyền giảng của Con cho dân,
 Họ đều nhận hết an tâm.
 Họ tin Con xuất từ Cha xuống trần.
 Con không khấn hứa họ an,
 Nhưng Con cầu khẩn họ cần ơn Cha.
 Mọi điều đều có bởi Cha,
 Mọi điều Con có do Cha ban hành.
 Họ còn ở lại trần gian,
 Xin Cha cho họ bằng an tư bề.

* * *

Lạy Cha rất Thánh của Con,
 Xin Cha phù giúp môn đồ chúng con.
 Để cho họ hợp với Con,
 Như Cha hợp nhất với Con tròn đầy.
 Khi Con còn ở nơi đây,
 Con hằng cầu nguyện họ đây vững bền.
 Trừ ra một đứa con hèn,
 Hư đi để ứng lời tiên báo thành.
 Giờ đây Con trở về Cha,
 Xin Cha cho họ hưởng tràn niềm vui.
 Con truyền cho họ lời vui,
 Để cho họ sống niềm vui Con truyền.
 Thế gian ghét họ không yên,
 Bởi vì họ chẳng thuộc về thế gian.
 Xin Cha gìn giữ bằng an,
 Thoát xa gian ác nó đang rình chờ.
 Xin Cha thánh hiến mọi người,
 Như Cha đã khiến Con rời trần gian.

Con sai họ đến trần gian,
 Thi hành sứ mệnh mà Cha đã truyền.
 Con cầu cho mọi nhân viên,
 Nghe lời họ giảng họ khuyên hằng ngày.
 Để rồi tín thác Con đây,
 Sống đời thánh hiến hằng ngày dấn thân.
 Lạy Cha Con ở trong Cha,
 Và Cha cũng ở trong tâm hồn Con.
 Để họ cũng ở trong Con,
 Chúng ta hợp nhất thành công vẹn toàn.
 Phần Con danh dự Cha ban,
 Con cho họ dự vinh quang tốt lành.
 Lạy Cha Con muốn rõ là,
 Con đây ở chốn thị thành hay đâu,
 Cũng mong họ ở bên nhau,
 Để cho họ giảm niềm đau nỗi buồn,
 Hay là họ biết cảm thông,
 Vinh quang sán lạn Cha còn ban cho.
 Lạy Cha công chính chí tôn,
 Thế gian chẳng có thành công việc này,
 Là không nhận biết Cha đây,
 Như Con biết rõ Cha đây tình yêu.
 Chính Cha cũng đã vì yêu,
 Sai Con xuống thế vì yêu loài người.
 Con làm cho họ nhiều người,
 Biết Danh Cha Cả trên trời cao sang.
 Để tình yêu mến của Cha,
 Tràn lan trong họ và tràn hồn Con.

10- ĐỨC GIÊ-SU BỊ BẮT

(Ga 18, 1-11)

Sau khi kết thúc mấy lời,
 Chúa và môn đệ đi rời bên kia,
 Nơi đây có suối có đìa,
 Có vườn cây tốt cạnh bờ rừng hoang.
 Giu-đa một đứa con hoang,
 Biết rành nơi chốn Chúa ta hay vào.
 Anh ta dẫn toán binh vào,
 Đây là thuộc hạ canh phòng tư dinh.
 Cũng quen gọi lính các dinh,
 Canh phòng trụ sở pháp đình của dân.
 Chúng mang đèn đuốc sáng choang,
 Chúa ta biết rõ việc đang xảy ra.
 Người ra đón hỏi lính canh:
 “Các anh đến kiểm xét tra bắt ai?”
 “Chúng tôi tìm kiếm bắt Ngài.
 Người Na-gia-rét tên Ngài Giê-su”.
 “Ta đây tên thật Giê-su”.
 Chúng liền lùi lại lẩn cù ra sân.
 Người liền hỏi lại lính dân:
 “Các người tìm bắt chính Ta chứ gì?”
 “Chúng tôi tìm bắt Giê-su”
 “Chúa liền nói lại Giê-su Ta đây”.
 “Nếu người tìm bắt Ta đây,
 Hãy tha những kẻ có dây đi về.”
 Thế là ứng nghiệm lời kê:
 “Những người Cha phó thuộc bè phe Ta,
 Con không để mất của Cha,
 Người nào trong số Cha ban lúc đầu”.

*Phê-rô rút lấy gươm mau,
 Chém tên đầy tớ đứng sau gần Người.
 Man-khô tên thật của người,
 Tên này đầy tớ giúp người Cai-pha.
 Chúa ta nói lớn như la:
 “Phê-rô hãy bỏ gươm ra chớ dùng,
 Chén này Cha phán phải dùng,
 Để cho được trọn phục tùng ý Cha”.*

**11- ĐỨC GIÊ-SU RA TRƯỚC MẶT
 CAI-PHA, PHÊ-RÔ CHỐI THẦY.**
(Ga 18, 12-27)

*Bấy giờ quân lính trói Thầy,
 Họ đem Chúa đến dinh thầy Cai-pha.
 Phê-rô theo Chúa xa xa,
 Có người môn đệ từ xa tiến vào.
 Ông quen thượng tế cấp cao,
 Xin vào quan sát xử sao công bằng.
 Gio-an quen biết Cai-pha,
 Xin cho Phê-rô được gần trong sân.
 Đầy tớ gác cổng đi ra,
 Thấy ông Phê-rô liền la to rằng:
 “Cả ông này nữa cũng là,
 Môn đồ của hấn nói càn trong dân”.
 Phê-rô liền đáp: “Không là,
 Môn đồ ông ấy đâu mà nói nhăng”.
 Trời đông gió lạnh ngoài sân,
 Người ta đốt lửa giữa sân sưởi người.
 Phê-rô đứng chỗ đông người.
 Cai-pha hỏi Chúa về lời giảng khuyên,
 Lại còn hỏi có bao nhiêu,*

Môn đồ theo bác giảng khuyên nhiều người.

Chúa ta đáp lại đôi lời:

“Hằng ngày tôi giảng hội đường, nơi công,

Mọi người Do-thái nghe, trông,

Tôi không giấu đút đám đông điều nào.

Sao ông lại hỏi tôi nào?

Các ông hãy hỏi người nào nghe Tôi,

Người này sẽ kể thay Tôi,

Mọi điều phát bởi miệng Tôi giảng truyền”.

Chúa ta vừa dứt lời trên,

Một tên lính gác ngay bên vả Người:

“Sao người lại trả lời người,

Xem ra có vẻ khinh người cấp trên”.

Chúa ta đáp lại lời trên:

“Nói sai hãy chứng minh trên điểm nào?

Nếu Tôi nói phải tại sao,

Đánh Tôi tát vả xỉa vào mặt Tôi?”

Người ta chuyển Chúa đi thôi.

Đưa sang thượng tế để rồi xét tra.

Phê-rô vẫn đứng ngoài sân,

Có người lên tiếng phân vân hỏi người:

“Cả ông chẳng lẽ là người,

Lại không trong nhóm mấy người đó sao”?

Phê-rô nói lại mơ hồ:

“Tôi đâu thuộc nhóm chú hồ nghi tôi”.

Có tên đầy tớ vừa rồi,

Liên can vạ chém dứt rời tai anh.

Cũng lên tiếng nói lại rằng:

“Tôi đây đã thấy rõ anh trong vườn”.

Phê-rô liền chối ra lời.

Gà liền gáy sáng báo giờ ban mai.

12- ĐỨC GIÊ-SU BỊ ĐIỆU RA TRƯỚC PHI-LA-TÔ

(Ga 18, 28-39)

Chúa ta bị điệu từ nhà,
 Cai-pha thượng tế đến nhà Phi-la.
 Hùng đông ló rạng tỏa lan,
 Người ta không dám vào dinh sợ rằng:
 Bị ra ô-ước người chăng?
 Không mừng ăn lễ Vượt qua mai ngày.
 Phi-la ra gặp họ ngay,
 Hỏi xem họ tố người này tội chi.
 Họ liền đáp lại quan Phi:
 “Người này phải có tội chi khác thường.
 Chúng tôi mới dám nộp người,
 Để quan xét xử theo người bị can”.
 Phi-la đáp lại họ rằng:
 “Các người có luật cứ tra xét đi”.
 Họ liền đáp lại tức thì:
 “Chúng tôi chẳng có quyền gì trên ai,
 Giết người phải có quan sai,
 Không ai dám giết một ai ngoài tòa”.
 Phi-la trở lại ngai tòa,
 Cho mời Đức Chúa vào tòa kiểm tra:
 “Ông đây có phải là vua,
 Của người Do-thái đi thừa kiện Ngài.”
 Chúa ta đáp lại không dài:
 “Tự ngài nói thế hay vài ông kia?”
 Phi-la đáp lại rõ ràng:
 “Tôi không có phải người dân It-ran,
 Nhân dân tố cáo ông mà!”

Kinh sư, thượng tế họ bàn xúi dân”.
Người liền đáp lại ông ta:
‘Nước Tôi không thuộc trần gian chốn này
Nước Tôi mà thuộc chốn này,
Dân Tôi sẽ chống lại ngay những người,
Bắt Tôi để nộp cho người.
Nước Tôi không thuộc cõi đời này đâu”.
Phi-la hỏi lại một câu:
“Vậy ông quả thật đứng đầu dân Do”.
Chúa ta đáp lại nói to:
“Chính ông vừa nói để cho Tôi nghe”.
“Ông vua Do-thái chính tề?”
“Tôi đây đã được theo lề sinh ra,
Vì tôi đến chốn gian trần,
Là đem sự thật vào trần gian đây.
Ai yêu sự thật Tôi đây,
Người này yêu mến lời đầy khôn ngoan”.
Phi-la hỏi lại người rằng:
“Sự thật ý nghĩa diễn ra thế nào?”
Đoạn ông ra gặp thân hào:
“Phần ta chẳng thấy tội nào nơi ông.
Theo lề thói tục các ông,
Hằng năm trong lễ các ông quen làm,
Sẽ tha một kẻ gian tà.
Các người có muốn ta tha người này!”
Dân liền la lớn thế này:
“Hãy tha Ba-rá giết Thầy Giê-su”.
Ba-ra là kẻ hận thù,
Giết người cướp của kẻ thù trong dân.

13- ĐỨC GIÊ-SU BỊ LÀM NHỤC

(Ga 19, 1-11)

Phi-la trao Chúa dân phòng,
 Dem đi nhục mạ đánh đòn nhừ thân.
 Chúng liền đi lấy gai trần,
 Trên cây mây cuốn làm thành triều thiên.
 Đội lên đầu Chúa phía trên,
 Khoác cho chiếc áo rẻ tiền đồ loang.
 Chúng chào Đức Chúa vua ta,
 Vả vào mặt Chúa tỏ ra trò hề.
 Phi-la lại tiến ra hè,
 Dẫn theo Đức Chúa đi kê ra sân.
 Ông ta nói với đám dân:
 “Đây là người ấy toàn dân hãy xem.
 Ta đây chẳng thấy lỗi lẽ.
 Ông ta chẳng có lỗi lẽ luật chung.
 Ta không lên án tử, tù”.

Chúa ta đứng trước dân cùng ngó trông.
 Đứng trên bục đá nơi công,
 Đầu mang vương miện gai tròn đâm thấu.
 Chúa mang áo đỏ sẫm màu.
 Kinh sư thượng tế đứng đầu trong dân.
 Họ trông thấy Chúa hò vang:
 “Đóng đinh thập giá khổ mang đáng đời”.

Phi-la lại nói mấy lời:
 “Các người hãy cứ đem Người đóng đinh,
 Phần ta chẳng thấy tội gì”.

Chúng tôi có luật thực thi rõ ràng:
 “Hắn ta lỗi luật với Cha,
 Xưng mình Con Đức Chúa Cha trên trời”.

*Phi-la nghe Chúa Con Trời,
 Ông càng sợ hãi Chúa Trời phạt chằng?
 Ông liền trở lại tư dinh,
 Hỏi về nơi chốn ông sinh ra đời.
 Chúa ta không đáp trả lời.
 Phi-la lại nói với Người như sau:
 “Ông không đáp lại lời mau,
 Ông nên biết rõ trước sau điều này:
 Quyền tha, quyền giết trong tay,
 Nên tôi có thể làm ngay việc này”.*

*Chúa ta nói lại quan đây:
 “Nơi quan chằng có quyền đây thi hành,
 Mọi quyền đều bởi trời ban.
 Vậy nên kẻ nộp cho quan xét bàn.
 Kẻ này nặng tội hơn quan”.*

Dân nghe xách động của ban đền thờ.

14- ĐỨC GIÊ-SU BỊ KẾT ÁN TỬ HÌNH.

(Ga 19,12-16)

*Quan Phi tổng trấn muốn tha,
 Nên tìm hết cách để tha cho Người.
 Nhưng dân Do-thái vô lương,
 Dọa quan tổng trấn nếu thương ông này,
 Tha cho Chúa khỏi việc này,
 Quan là kẻ sẽ phản thầy Cê-da.
 Ai xưng hoàng đế tức vua,
 Kẻ này phản lại Cê-da rõ ràng.
 Phi-la sợ quá liền ra,
 Dẫn Người ra trước dinh quan tiền đình.
 Đặt Người trên bệ trước dinh,
 Ông liền tuyên bố trước dân mà rằng:*

“Đây vua Do-thái It-ran”.
 Dân liền hô lớn: “Đem ra đóng đinh”.
 “Vua người chẳng lẽ đóng đinh?”
 Các người thượng tế thanh minh nói rằng:
 “Chúng tôi chỉ có Cê-da,
 Ngoài ra là kẻ phản vua nói càn”.
 Bấy giờ tổng trấn nói rằng:
 “Các người đem hắn đi ra hành hình”.

**15- ĐỨC GIÊ-SU CHỊU ĐÓNG ĐINH
 VÀO THẬP GIÁ**
 (Ga 19, 17-21)

Chúng liền điệu Chúa đi ra,
 Trên vai thập giá vác ra pháp trường.
 Nơi này gọi núi Gôn-gô,
 Gôn-gô núi sọ có vô vàn người.
 Tới nơi chúng đóng đinh Người.
 Với hai tên trộm giết người dã man.
 Chúa ta ở giữa kẻ gian,
 Phi-la cho viết án văn tên Người:
 “Giê-su It-rán vua người”.
 Bản này ba tiếng tỏ tường muôn nơi.
 La-tinh Hy-lạp qua đường,
 Nhìn xem biết rõ tỏ tường phạm nhân.
 Án treo đóng ở trên thân.
 Mấy người Do-thái thưa quan nói rằng:
 ‘Xin đừng viết vua It-ran,
 Nhưng xin viết lại ta là vua Ran 19”.
 Quan Phi nói lại rõ ràng:
 “Điều ta đã viết không đành xóa đi”.

**16- LÍNH TRÁNG CHIA NHAU
ÁO XÔNG CỦA NGƯỜI**

(Ga 19, 23-24)

*Đóng đinh Đức Chúa vừa xong,
Lính liền lấy áo một lòng chia nhau.
Chúng chia thành bốn đều nhau,
Áo dài không có đường khâu khi làm.
Vậy nên chúng định bắt thăm,
Trúng ai lấy trọn toàn thân áo này.
Thế là ứng nghiệm lời này:
“Áo quần chúng đã tự tay chia nhau.
Áo dài không có đường khâu,
Chúng bèn rút số trúng đâu lấy liền”.
Đó là mấy lính cấp trên,
Đã làm sau lúc treo lên xác Người.*

**17- ĐỨC GIÊ-SU VÀ
THÂN MẪU CỦA NGƯỜI**

(Ga 19,25-30)

*Đứng gần thập giá Chúa ta,
Có bà thân mẫu Chúa ta đứng kề.
Lại còn chị họ đứng bên,
Tên là Clo-pát đứng kề Mac-đa.
Khi trông thấy Mẹ, người thân,
Gio-an đứng cạnh dưới chân bên tà.
Chúa liền nói với Mẹ là:
“Thưa bà, đây chính con bà quý yêu”.
Rồi Người nói với người yêu:
“Đây là Mẹ của anh yêu trên đời”.
Môn đồ từ đó đem người,*

Về nhà săn sóc thay Người đã qua.
 Đoạn Người cảm thấy sắp qua,
 Người liền kêu khát tâm can xót buồn.
 Người ta lấy giấm thấm bông,
 Buộc vào hương thảo để lo dâng Người.
 Người liền nếm giấm, lên lời:
 “Mọi điều hoàn tất cuộc đời hiến dâng”.
 Đoạn hồn ra khỏi xác thân,
 Bay về cõi sống muôn năm trên trời.

18- ĐỨC GIÊ-SU BỊ LUỖI ĐỒNG ĐÂM THÂU (Ga 19, 31-37)

Chiều ngày áp lễ Vượt qua,
 Người ta không muốn để sang qua ngày.
 Xác người trên thập giá đây.
 Phi-la ra lệnh hạ thây khỏi đài,
 Trước khi hạ xuống khỏi đài,
 Phải cho đánh giập chân dài tử thi.
 Người ta đánh giập hai thi,
 Đến gần thập giá treo thi thể Người.
 Thấy Người đã chết mất rồi,
 Nên không đánh giập chân Người đã qua.
 Một người trong lính đi ra,
 Lấy ngay ngọn giáo đâm qua sườn Người,
 Tức thì máu chảy đỏ tươi.
 Có người trông thấy lên lời chứng minh.
 Người này nói thật để tin,
 Ứng lời rất đúng Thánh kinh nói rằng:
 “Xương Người không giập, không tan,
 Người đâm nhìn thấy rõ ràng không sai”.

19- ĐỨC GIÊ-SU ĐƯỢC MAI TÁNG

(Ga 19, 38-42)

*Có ông Giu-sé giàu sang,
 Quê làng A-rí đến quan xin Ngài 20.
 Xin cho tôi lấy xác Ngài,
 Dem về mai táng cạnh ngoài làng tôi.
 Phi-la chấp nhận cho thôi.
 Ni-cô, môn đệ bấy tôi của Người,
 Cũng đi đến đó giúp Người.
 Ông mang mộc dục trầm hương tẩm hài.
 Hai ông hạ xác của Ngài,
 Lấy khăn liệm xác cuốn ngoài đã quen.
 Gần nơi Chúa chịu treo lên,
 Có ngôi mộ trống chưa hề chôn thây.
 Hai ông an táng Người đây,
 Trở về tâm trí tràn đầy mến thương.*

20- NGÔI MỘ TRỐNG

(Ga 20,1-10)

*Sáng ngày thứ nhất trong tuần,
 Trời vừa hừng sáng các bà đi thăm.
 Ma-ri thấy mộ mở toang,
 Nhìn vào mộ trống Chúa ta chẳng còn.
 Vội vàng về báo Phê-rô,
 Và người Chúa mến đi vô xem nào.
 Người ta đem xác khỏi mồ,
 Chẳng hay họ để chốn nào đâu đây.
 Phê-rô, Gio-án hai thầy,
 Cùng nhau chạy tới xem Thầy mình sao?
 Tới nơi nhìn thẳng trong mồ,*

Thấy khăn, băng vải trong mồ để riêng.
 Còn Người thì đã thành tiên,
 Biển dâu không rõ linh thiêng nhiệm mầu.
 Hai ông mới hiểu lời đầu,
 Chúa đã báo trước nhiệm màu Vượt qua,
 Chết đi sống lại trải qua,
 Bước vào vinh hiển mới qua bước đầu.
 Hai ông lại trở về mau,
 Cùng nhau chờ đợi xem sau thế nào?

21- ĐỨC GIÊ-SU HIỆN RA
VỚI BÀ MARIA MAC-ĐA-LA
 (Ga 20, 11-18)

Ma-ri đứng ở bên ngoài,
 Gân bên mộ chí khóc hoài mến thương.
 Nhìn vào trong mộ nhớ Người,
 Thấy hai người sáng tuyệt vời đứng trong.
 Thiên thần lên tiếng nói to:
 “Bà kia, sao khóc lắng lo tìm Ngài?”
 Bà thưa giọng nói bi ai;
 “Người ta lấy xác của Ngài đem đâu?”
 Bà vừa nói dứt mấy câu:
 Quay sang thấy Chúa đứng sau hết hồn!
 Nhưng bà không biết ông nào,
 Tưởng rằng một chú người nào đến chơi,
 Hay là một bác làm vườn?
 Người liền hỏi lại đôi lời bà Ma:
 “Sao bà lại khóc than van?”
 Ma-ri nói lại ông bàn giúp tôi:
 “Chỉ cho biết xác Chúa tôi,
 Để tôi khỏi phải tìm tòi mất công”.

Chúa liền lên tiếng nói to:
 Ma-ri hãy đến báo cho họ rằng:
 “Thầy lên với Chúa Cha Ta,
 Cũng là Chúa thật các anh trên trời.
 Thầy lên cùng Chúa trên trời,
 Cũng là Thiên Chúa các ngươi dưới trần”.
 Ma-ri vội vã về nhà,
 Nói cho môn đệ biết là Chúa ta,
 Người đã sống lại hiện ra,
 Vui mừng hơn hở các anh tin Người.

22- ĐỨC GIÊ-SU HIỆN RA
VỚI CÁC MÔN ĐỆ
 (Ga 20, 19-31)

Chiều ngày thứ nhất trong tuần,
 Cửa nhà đóng kín sợ dân quấy rầy.
 Chúa ta xuất hiện đẹp thay!
 Người ra đứng giữa các thầy môn đồ.
 Chúa ta chúc phúc các ông,
 Bình an của Chúa ban cho môn đồ.
 Nói xong Chúa chỉ các ông,
 Cạnh sườn vấy máu tha hồ ngắm xem.
 Rồi Người tiếp tục nói lên:
 “Chúa Cha sai phái giảng truyền muôn dân.
 Thầy đây cũng gửi các anh,
 Rao truyền Thiên Chúa giáng sinh cứu đời”.
 Nói xong Người thổi ra hơi,
 Trên đầu môn đệ đón ơn Thánh Thần.
 “Các anh tha tội cho dân,
 Mọi người sung sướng được tha tội trần.
 Anh em cầm buộc người ta,

Trên trời cũng buộc chẳng tha tội nào”.
Một người trong nhóm các ông,
Đã không có mặt để lo đón Người.
Họ liền kể lại mấy lời:
Kể cho ông biết là Người hiện ra.
Tô-ma lên tiếng nói ra:
“Nếu tôi không thấy tay chân của Thầy,
Cạnh sườn đâm thủng máu dây,
Tôi đây chẳng nhận việc Thầy hiện ra”.
Tám ngày sau đó xảy ra,
Cửa nhà còn đóng Chúa ra đứng phòng.
Tô-ma có mặt trong phòng,
Môn đồ đón Chúa tâm hồn sướng vui.
Chúa liền nói với giọng vui:
“Bình an của Chúa sướng vui trong lòng”.
Rồi Người nói với ông Tô:
“Hãy nhìn cho kỹ chớ hồ nghi Thầy.
Tay chân mặt mũi Thầy đây,
Cạnh sườn rướm máu xem thầy rõ chưa?
Hãy tin cho mạnh nghe chưa?”
Tô-ma đáp lại và thưa Chúa rằng:
“Ôi, đây Chúa của gian trần,
Ngài là Thiên Chúa muôn dân rõ ràng”.
Chúa ta nói lại ông rằng:
“Anh tin vì thấy rõ ràng Thầy đây,
Phúc ai không thấy tin Thầy”.
Chúa làm dấu lạ nơi đây rất nhiều.
Ở đây chỉ kể ít nhiều,
Liệt kê những điểm đủ điều để tin.
Ki-tô Con Chúa phải tin,
Người là Thiên Chúa phải tin, phải thờ

IV- ĐOẠN CUỐI
1- ĐỨC GIÊ-SU HIỆN RA Ở BỜ HỒ TIBÊRIA

(Ga 21, 1-23)

*Rồi sau Chúa lại hiện ra,
 Ở bên bờ biển rõ ràng Ti-bê.
 Môn đồ tụ tập đang yên,
 Phê-rô đứng dậy đi lên ra thuyền.
 Tôi đi đánh cá cũng nên!
 Mấy ông kia cũng đứng lên đi cùng.
 Suốt đêm chẳng có gì mừng,
 Chẳng con mồi dính lưới dùng trống không(21)
 Trời vừa tảng sáng phía đông,
 Chúa ta trên bãi các ông không rành.
 Người liền nói với họ rằng:
 “Các anh chẳng có gì ăn phải không.
 Chúa liền bảo họ ra công sẽ thành:
 “Các anh thả lưới phía nam,
 Lưới tung bên phải đây tràn cá to”.
 Vâng lời thả lưới không lo.
 Lạ thay cá dính đến lo rách chài.
 Không sao kéo được lưới chài,
 Vì toàn cá lớn mắc chài không ra.
 Gio-an nói: “Chúa đấy anh!”
 Phê-rô mặc áo nhả choàng xuống bên.
 Các ông kéo lưới đi lên,
 Vào bờ đã thấy cá trên than hồng.
 Lại còn có bánh bên hông.
 Chúa rằng: “Đem ít cá to lên nào!
 Để Thầy nướng cá ăn ngon”.
 Phê-rô kéo cá và gom lên bờ.
 Cá nhiều trăm rươi cá to,*

Thế mà lưới chẳng hư hao cách nào.
 “Chúa ta bảo hãy ăn nào!”
 Chẳng ai thắc mắc người nào dọn đây.
 Các ông biết rõ Thầy đây.
 Chúa còn lấy bánh trao tay môn đồ.
 Lại còn trao cá ăn no.
 Đúng ba lần Chúa đã cho thấy Người,
 Từ sau sống lại cõi đời.
 Sau khi môn đệ đã xơi đủ no,
 Chúa liền hỏi lại Si-mon:
 “Này anh Si-môn môn đồ của Ta,
 Anh sao, có mến Ta qua,
 Những người có mặt đang làm tại đây?”
 Thưa Thầy biết rõ con đây,
 Con yêu mến Chúa là Thầy con đây.
 “Hãy siêng săn sóc chiên Thầy”.
 Chúa ta lại hỏi câu này rõ hơn:
 “Si-mon con mến thầy hơn,
 Những người đang ở tại nơi chốn này?”
 Thưa Thầy con mến yêu Thầy.
 “Anh lo chăn dắt chiên Thầy trần gian”.
 Lần ba Chúa hỏi ông rằng:
 “Si-mon con có mến Ta nữa không?”
 Thưa Thầy quá rõ con luôn,
 Yêu Thầy tha thiết luôn luôn trọn đời.
 “Hãy đi chăn dắt chiên NGƯỜI”.
 Thật Thầy bảo thật cho người biết rằng:
 “Khi anh còn ở thế gian,
 Anh lo thắt lấy dây quanh thân mình,
 Nhưng khi anh đã bị hành,
 Anh liền giang cánh, họ giành thắt lưng,

Và đưa đến chỗ không ưng”.
 Chúa ta cho biết kết chung cuộc đời.
 Phê-rô sẽ phải kết đời,
 Trải qua cái chết cuộc đời đắng cay.
 Phê-rô quay lại thấy ngay,
 Một người môn đệ yêu Thầy cách riêng,
 Dựa đầu ngực Chúa nghỉ yên.
 Phê-rô hỏi Chúa còn riêng anh này,
 Cuộc đời sẽ xảy sao đây?
 Chúa liền đáp lại sau đây rõ ràng:
 “Nếu Thầy muốn nó sẵn sàng,
 Ở đây đến lúc Thầy sang khó gì.
 Phần anh hãy cứ theo đi,
 Giúp Thầy canh giữ lối đi chiền Thầy”.

2- LỜI KẾT

(Ga 21, 24-25)

Môn đồ làm chứng nhiều điều,
 Viết ra những sự đã nhiều lần nghe.
 Để cho người thế trông, chiêm,
 Những điều kỳ lạ linh thiêng Chúa làm,
 Còn nhiều điều khác Người làm,
 Nếu đem viết lại rõ ràng từng điều.
 E rằng sách sẽ quá nhiều,
 Thế gian chẳng đủ chứa nhiều sách này.

GHI CHÚ

- 1- Ông Êlia
- 2- Đấng Mesia (Kitô) Đấng Cứu Thế
- 3- Ông Philipphê
- 4- Ông Nathanaen
- 5- Ông Nicôđêmô
- 6- Galilêa
- 7- Hồ Bêdatha
- 8- Ngày Sabat
- 9- Biển Tibêria
- 10- Ngày Sabat
- 11- Nước Grecia Hy Lạp
- 12- Thành Athène
- 13- Xứ Galilêa
- 14- Nhóm Pharisaiêu
- 15- Người Samaria
- 16- Ông Ladarô
- 17- Người Pharisaiêu
- 18- Thành Epraim
- 19- Nước Itran
- 20- Làng Arimathê
- 21- “Lưới dùng” người bắc Việt Nam dùng để bắt cá ngoài biển.

PHỤ TRƯỞNG

I. THƯ THÁNH GIU-ĐA TA-ĐÊ-Ô TÔNG ĐỒ

Diễn thơ

1- MỞ ĐẦU

(Gđ 1-2)

*Giu-đa tôi tớ Giê-su,
Anh em Gia-cố, Giô-sê họ hàng,
Gửi lời thăm hỏi quý nhân,
Những người được chọn linh ân Chúa nhiều.
Anh em được Chúa nương chiều,
Hãy luôn giữ vững trọn điều tin yêu.
Chúc anh đây ấp tình yêu,
Bình an thương xót xuống nhiều trên anh.*

2- LÝ DO VIẾT THƯ

(Gđ 3-4)

*Anh em quý mến biết bao,
Viết thư tôi đã ước ao nhiều lần.
Nói về Thiên Chúa thông phần,
Trở nên người thế để gần chúng ta.
Nhưng chưa có dịp viết ra,
Nay đã có dịp viết và gửi luôn.
Anh em tin vững cội nguồn,
Niềm tin đón nhận hãy luôn sẵn sàng.
Lạ thay có những “sói lang”,
Những người đã bị án mang rành rành.
Sống vô đạo đức, bạo hành,
Chúng vào quấy phá con dân Chúa Trời.
Chúa ban ơn thánh tuyệt vời,
Chúng khinh ân sủng Chúa trời ban cho.*

*Sống đời dâm dăng bạo thô,
Chối từ Đức Chúa Kitô giáng trần.
Chúa là Chúa tể dân ta,
Chúa Con duy nhất trị dân của Người.*

3- CÁC THẦY DẠY GIẢ HIỆU HÌNH PHẠT DÀNH CHO HỌ (Gđ 5-7)

*Anh em đã biết cả rồi,
Nhưng tôi muốn nhắc kẻ thời lỡ quên.
Vua Ai trị nước chuyên quyền,
Dân ta cực khổ than phiền lâu năm.
Chúa thương giải thoát dân phàm,
Thoát tay độc ác Pha-ra trị vì.
Đường về những kẻ chai lì,
Chúa trời giết hết khi đi trên rừng.
Thiên thần cũng sống lừng khừng,
Chẳng lo địa vị Chúa từng định cho.
Nên Người dùng xích xiết vô,
Giám nơi tăm tối để chờ phán công.
Sô-đôm, Gô-mố thông đồng,
Phạm bao tội ác thông đồng dân ta.
Tà dâm, đồng tính, gian manh,
Chúa cho lửa đốt tan tành làm gương.*

4- HỌ NÓI LỘNG NGÔN (Gđ 8-10)

*Hỡi người mê sảng quá đà,
Người làm thân xác xấu xa bẽ bàng.
Người khinh Chúa Thánh quyền năng,*

Nói điều phạm đến uy danh Chúa Trời.
 Các người với quỷ tranh lời,
 Nói về linh sáng nơi người Mô-sê.
 Thiên thần Tổng lãnh Mi-kê,
 Cũng không dám nói lời chê phiến sâu.
 Nhưng Ngài chỉ nói một câu:
 “Xin Trời phạt chúng xứng khâu việc làm”.
 Chúng không biết việc chúng làm,
 Nhưng nhiều lời xấu thói phạm tự nhiên.
 Những điều chúng thấy làm liền,
 Lại là những có phạm Thiên nặng nề.

5- CHÚNG LÀ NHỮNG KẺ GIAN TÀ (Gđ 11-16)

Những người ăn nói điêu ngoa,
 Nói năng phê phán ba hoa mọi người.
 Pha mình mọi việc khắp nơi,
 Đắp xây chẳng có, phá nơi cộng đoàn.
 Họ đi phải lối bất toàn,
 Ca-in xưa đã đi vào đường đây.
 Bin-am, Cô-rắc khôn thay,
 Chúa Trời phạt chúng phanh thây trên rừng.
 Mô-sê chúng chống thẳng thờng,
 Làm ông thực hiện nửa chừng việc chung.
 Chúng làm bữa tiệc thết chung,
 Để tặng thân ái và cùng hoan ca.
 Rượu vào ăn nói bất hòa,
 Ăn no chè chén phát ra lời khùng.
 Họ là mây nổi không trung,
 Bay theo gió thổi không cung nước nguồn.
 Họ là cây cối mùa đông,

Chẳng cho trái chín nuôi công dân trời.
 Họ là sóng biển tung hơi,
 Xả bọt biển thổi hôi cộng đoàn.
 Họ như những vì sao sa,
 Rơi vào tăm tối xấu xa muôn đời.
 Ông E-nóc, tổ phụ người,
 Cháu con thứ bảy sau đời A-đam.
 Nói lời tuyên sấm trước bàn:
 “Chúa ta đến giữa muôn vàn Thiên binh,
 Để ra án phạt chúng sinh,
 Những quân vô lại sống tình vô luân.
 Nói lời hỗn xược bất tuân,
 Phạm nơi Chúa thượng chí nhân trên trời”.
 Chúng là những kẻ nhiều lời,
 Kêu ca lảm bảm phát lời huênh hoang.
 Ý đồ nịnh hót vênh vang,
 Mưu danh trục lợi hoang mang mọi người

**6- LỜI KHUYÊN TÍN HỮU,
 GIÁO HUẤN CỦA CÁC TÔNG ĐỒ
 (Gđ 17-19)**

Anh em trong Chúa Kitô,
 Tôi yêu, quý mến hoan hô hết tình.
 Anh em nhớ lại lời trình,
 Môn đồ của Chúa đã trình trước đây:
 Vào kỳ tận cuối thời này,
 Nhiều người ngạo mạn sống dâm dục tình.
 Họ là những kẻ giả hình,
 Sống gây chia rẽ phá tình kết liên.
 Họ vui cuộc sống tự nhiên,
 Không tin Thần Khí linh thiêng trong lòng.

7- NHIỆM VỤ CỦA ĐỨC ÁI
(Gđ 20-23)

*Anh em rất mến chân thành,
 Hãy xây đức ái trên nhà đức tin.
 Hãy cầu nguyện với Thánh Linh,
 Sống luôn với Chúa trong tinh thần Người.
 Luôn luôn chờ đón lòng thương,
 Phát nguồn nơi Chúa yêu đương muôn đời.
 Những người do dự cuộc đời,
 Hãy lo thoát khỏi lửa trời đốt thiêu.
 Những người mà sống nghiêng siêu,
 Coi chừng tránh né kéo tiêu cuộc đời.
 Áo trao phép rửa trắng tươi,
 Họ làm ô-ước cả nơi xác hồn.*

8- VINH TỤNG CA
(Gđ 24-25)

*Kính dâng Thiên Chúa quyền cao,
 Xin Người gìn giữ để sao vẹn tuyền.
 Đón ngày hoan lạc Chúa tuyên,
 Kính dâng Thiên Chúa uy quyền độc tôn.
 Nhờ Người cứu độ chúng con,
 Giê-su cứu Chúa ban nguồn ơn thiêng.
 Kính dâng Thiên Chúa chí thiêng,
 Oai phong, sức mạnh, quyền thiêng tuyệt vời.
 Chúng con đồng tạ ghi ơn,
 Từ nay cho đến muôn đời. Amen.*

II. MẤY BÀI THƠ VỀ CHÚA, ĐỨC MARIA VÀ THÁNH GIOAN

1 – CA TỤNG TÌNH THƯƠNG CHÚA

1. *Lạy Thiên Chúa Tình Thương cao cả,
Ôi bao la trái đất trời xanh,
Ở đâu cũng thấy tình Cha,
Trải ra khắp chốn rừng xanh biển ngàn.*

2. *Ôi lòng Chúa quá yêu người thế,
Tình Cha lớn như biển bao la,
Con suy chẳng thấu chẳng ra.
Phủ trên muôn vật muôn dân vũ hoàn.*

3. *Ôi tình Chúa bao la lồng lộng,
Đáng càn khôn uy lực vô biên,
Lòng yêu cao cả triền miên,
Vĩnh tồn bất biến y nguyên muôn đời.*

4. *Ta nhìn ngắm muôn vật trời đất,
Chúng bầy bầy xóa xóa đẹp thay,
Tứ thời bát tiết vẫn xoay,
Vận niên hoàn vũ cũng xoay cung hành.*

5. *Cỏ hoa, lúa miến màu xanh ngát,
Rừng xanh vang vọng tiếng chim ca,
Vì thương Chúa đãi người trần,
Hương thơm, quả ngọt muôn dân hưởng dùng*

6. *Biển, rừng chứa đầy tình thương Chúa,
Sơn hà hảo vị Chúa nuôi dân,
Chúng ta khai thác mở hầm,
Biết bao vật quý Chúa ban loài người.*

7. Thác nước suối ghềnh sao đẹp quá,
 Hỏi nguyên lai ai Đấng Tạo Thành,
 Thưa Ngài Tạo Hóa quyền năng,
 Vì thương người thế người là căn nguyên.

* * *

8. Ánh sáng bóng tối đều hữu ích,
 Ngày đêm phân biệt cách lạ lùng,
 Đêm tịch liêu bổ sức con người,
 Tăng thêm sức sống con người ngày mai.

9. Ánh dương chiếu sáng trời đêm tối,
 Tô điểm muôn vật sáng tươi hơn
 Làm vui cảnh sống khắp nơi,
 Ngợi khen Thiên Chúa ngàn lời yêu thương.

10. Ánh quang tổng hợp sinh nhiều ích,
 Nuôi cây muôn vật ích vô cùng,
 Ai người tạo dựng diệu kỳ?
 Căn nguyên tạo hóa thần kỳ dựng nên.

11. Nước bóng tối cần cho muôn vật,
 Thiếu khí năm phút ta tiêu vong,
 Một ngày thiếu nước không sao,
 Mạng ta Chúa nắm giữ trong tay Ngài,

12. Tình thương Chúa Cả bao la quá,
 Người khiến cho mưa thuận gió hòa,
 Nước đem nguồn sống muôn dân,
 Tươi vui cảnh vật thị thành khắp nơi.

13. Nước thay đổi khí thiêng trời đất,
 Nước làm xanh mặt đất khắp nơi,
 Nước nuôi muôn vật con người,
 Gieo nguồn sức sống muôn nơi vũ hoàn.

14. Nước quả thật vô cùng tuyệt diệu,
 Khác nào nguồn máu chảy trong tim,
 Dưỡng nuôi khắp cả vũ hoàn,
 Muôn vàn vật sống hân hoan cuộc đời.

15. Một điểm nữa lạy trời cao cả,
 Đó là thân lửa quá hỡi hùng,
 Nó thiêu nó đốt khắp cùng,
 Đốt nhà, rừng rậm, cả cung vua trần.

16. Lửa sưởi ấm làm vui người thế,
 Lửa chiếu soi thấp sáng muôn nơi,
 Mùa đông giá lạnh rét run,
 Chúa ban khí đốt sưởi chung mọi người.

17. Lửa nấu chín các đồ ăn sống,
 Làm cho đồ ăn chín thơm ngon,
 Dễ tiêu tăng sức cho người,
 Giúp cho cuộc sống muôn người vui tươi.

18. Lửa còn giúp ta tránh khí độc,
 Đuổi tà ma ôn dịch khỏi hoành hành,
 Không gây sài khí hại dân,
 Làm cho người thế an lành sống vui.

* * *

19. Ôi tình Chúa bao la thương mến,
 Chúa yêu thương người thế lạ lùng,
 Chúa ban đồng cỏ núi rừng,
 Hoa thơm bát ngát ngàn trùng tươi xinh.

20. Những đồng lúa bao la xanh mướt,
 Những nương rau xanh mướt như nhung,
 Nuôi người muôn vật khắp cùng,
 Ăn no béo tốt vui mừng giỡn chơi.

21. Muôn vật sống Chúa ban người thế,

*Chim trời cùng với cá đại dương,
Ngựa vằn dã thú rừng hoang,
Hươu nai, rắn rết chó hoang mèo rừng.*

* * *

*22. Lạy lòng Chúa quá yêu người thế,
Chúa còn ban người thế mở hầm,
Chìm sâu dưới đáy đại dương
Dưới lòng đất thăm khắp nơi vũ hoàn.*

*23. Nào là các mỏ dầu, than đá,
Mỏ kim cương, vàng lá sáng choang,
Bạch kim, mỏ sắt, thủy ngân,
Muôn vàn thứ quý dưới hầm đất sâu.*

*24. Ôi biết nói sao trên trời thăm,
Hàng tỷ sao chiếu sáng quanh năm,
Đêm trường lại thấy có trăng,
Chiếu soi muôn thửa đêm thanh tuyệt vời.*

*25. Ban ngày mặt trời gieo ánh sáng,
Sản ra bao nhiệt lượng vũ hoàn,
Biến đổi nuôi sống muôn loài,
Làm nên cuộc sống an toàn muôn dân.*

*26. Ánh sáng bóng đêm bao lợi ích,
Cả hai nuôi sống biết bao loài,
Quang năng tổng hợp hài hòa,
Gây ra sức sống vạn năng muôn loài.*

* * *

*27. Ôi lòng Chúa yêu thương cao cả,
Chúa dựng nên tất cả muôn loài,
Đất trời với muôn hình hài,
Thiên đàng, địa ngục muôn loài trời cao.*

28. Ôi Chúa cả uy quyền phép tắc,

*Dựng nên muôn vật quá bao la,
Muôn loài người vật sống chung,
Biết bao kỳ thú cho chung mọi loài.*

*29. Vì yêu, Chúa dựng nên muôn vật,
Cho muôn người vật thưởng thức chung,
Công trình tuyệt đẹp Hóa Công,
Muôn người muôn vật tung hô Chúa Trời.*

*30. Ôi Chúa vạn năng uy quyền quá,
Miệng lưỡi con chẳng biết nói sao,
Con xin hợp với các thần,
Ngợi khen chúc tụng ngàn lần Chúa Cha.*

*31. Lạy Đức Hóa Công rất thượng trí,
Đáng bao dung rộng lượng vô cùng,
Ban không biết mệt, biết dừng,
Người Cha muôn thuở ngàn trùng yêu thương.*

***

2- MARIA, MẸ CÂY XANH (Trong Cựu Ước)

*1. Mẹ như trúc bá xanh tàn lá,
Trần đầy sinh lực tán tươi xinh,
Bóng che người thế tội tình,
Ban ơn trợ giúp vượt đàng trần gian.*

*2. Mẹ như gỗ tốt Hương Ly Bán,
Cây cao cành lá choán trời nam,
Mẹ ta rợp bóng muôn dân,
Giúp cho người thế bao là ơn thiêng.*

3. Cây Hương Bá trên đồi Si – ón,

*Phủ xanh đồi trọc bóng huyền siêu,
Mẹ ta như tán cao siêu,
Chở che dân Chúa khỏi nhiều tai ương.*

*4. Vườn hồng Giê-rí hương thơm ngát,
Hương thơm Bà Chúa tỏa muôn nơi,
Ban ơn che chở muôn người,
Thoát vòng tục lụy án trời ra xưa.*

*5. Mẹ như tiêu huyền bên suối mát,
Khách bộ hành giải khát dưới cây,
Mẹ cho nước mát giải khuây,
Ban nguồn sức sống cho bầy chúng con.*

*6. Cây thiên tuế ngàn năm vẫn sống,
Mẹ yêu con như bóng trên hòn,
Xin cho con được một lòng,
Yêu Cha, mến Mẹ hết lòng của con.*

*7. Vòng nguyệt quế trao người chiến thắng,
Đội trên đầu người thắng ba quân,
Mẹ ta đã thắng quỷ ma,
Cho con cũng biết tránh xa chước thù*

*8. Mẹ như suối nước nguồn ơn Chúa,
Chúa trao cho Mẹ phát ơn thiêng,
Ban cho dân Chúa sức thiêng,
Chống mưu chước quỷ ma vương hại người.*

***

1. Chúa phép tắc vô cùng cao cả,
 Khi trí Người nghĩ vật khả thi,
 Nó liền hiện hữu tức thì,
 Trước tôn nhan Chúa quyền uy lạ lùng.
2. Trong Sách Thánh Sa-Môn đã nói,
 Từ ngàn muôn thuở chốn xa xôi,
 Mẹ ta đã có trên trời,
 Cảnh ngai Thiên Chúa cất lời ngợi khen.
3. Trước khi vũ trụ thành hiện thực,
 Chúa Trời nhìn Mẹ cực tốt xinh,
 Hằng ngày múa hát ca khen,
 Kỳ công của Chúa ở trên cõi trời.
4. Khi trái đất bầu trời chưa có,
 Núi đồi, sông biển vốn trong mơ,
 Mẹ ta được Chúa dưỡng nuôi,
 Trên trời cao thăm trong nội nhiệm mầu.
5. Khi thác nước, suối nguồn chưa chảy,
 Núi chưa ra, rừng rậm chưa thành,
 Mẹ ta đã được sinh ra,
 Nhà du trước thánh nhan Cha trên trời.
6. Lúc khí quyển bầu trời chưa có,
 Mây trời, hơi nước, gió chưa bay,
 Ánh dương chưa hiện đó đây,
 Trăng sao chưa có ngàn mây chưa thành.
7. Trước khi Chúa dựng làn nước biển,
 Đặt ranh giới nước biển tràn bờ,
 Sóng to không phá ven bờ,
 Muôn vàn vật biển nuôi người trần gian.
8. Lúc này Mẹ đã hồn trinh trắng,

*Đã thành hình trong cảnh diệu quang,
 Khi Cha nghĩ tới Mẹ ta,
 Mẹ liền hiện hữu bên Cha lâu đời.*

*9. Chúa trang điểm hồn Mẹ rất thánh,
 Làm cho hồn Mẹ thánh siêu phàm,
 Không vương gì ở trần gian,
 Đẹp tươi chói sáng trước nhan Vua Trời.*

*10. Ôi Cha! Chúa Cả quyền phép tể,
 Chúa tạo thành muôn vật, vũ hoàn,
 Dựng nên người thế khôn ngoan,
 Có hồn thông sáng ngợi ca Chúa Trời.*

*11. Xin Cha xuống ơn hồn con mọn,
 Để con yêu Chúa trọn cuộc đời,
 Tôn thờ cảm tạ Vua Trời,
 Đã ban người thế làm người, con Cha.*

***

4- TÌNH MẸ

*1. Mẹ Thiên Chúa vô cùng cao cả,
 Tình Mẹ bao la sánh đại dương,
 Vượt biên giới ngàn trùng biển cả,
 Tới muôn vàn nước khắp năm châu.*

*2. Muôn dân nước hướng về Mẹ Thánh,
 Vui mừng chờ đón thánh ân trời,
 Ban qua Mẹ Thánh như sông cả
 Tuôn đổ trên con cái yêu thương.*

*3. Mẹ ơi, vượt trần gian khổ ải,
 Đường chông gai trải khắp muôn nơi,
 Mẹ như bóng mát che con cái,*

Như tàn xanh phủ khắp muôn dân.

*4. Xin Mẹ dạy con vui tươi hát,
Để cho con tô thắm trần gian,
Mẹ chính ngọc tràn đầy ánh sáng,
Soi dẫn con biết tránh hiểm nguy.*

*5. Khi con lạc đường về Thiên Quốc,
Mẹ tìm lối thoát cho con cái,
Dầu cho cách trở ngàn sông núi,
Mẹ đưa về hướng đúng Thiên Cung.*

*6. Khi con sống thiếu đời khiêm tốn,
Gương lành khiêm hạ Mẹ soi con,
Giúp con không chế thói kiêu ngạo,
Sống đời khiêm hạ rất thanh thoi.*

*7. Cuộc đời hiến dâng đời vâng phục,
Nhiều lần con ngại phục cấp trên,
Xin Mẹ giúp cho con nên sáng suốt,
Biết vâng lời thuần thực trong tim.*

*8. Khi gặp khổ đau con bất nhẫn,
Coi như tai họa Chúa phạt con,
Xin Mẹ ủi an nâng đỡ giúp,
Để con vui đón phúc Chúa ban.*

*9. Mẹ như tảng mật ong ngon ngọt,
Uớp hồn con cho trọn cuộc đời,
Sống yêu mến Chúa muôn người thế,
Đợi ngày về thẳng tiến Thiên Cung.*

***

5- MẸ RU CON

1. Mặt trời ngả bóng trên nương lúa,

Văng nghe ai ru hát trẻ thơ,
 Con ơi con ngủ cho ngon,
 Mai sau con lớn nên khôn, nên người.

2. Con lên Thánh Điện nhà Thiên Chúa,
 Con hát con mừng Nữ Vương Trời,
 Mẹ sinh Chúa Cả Vua Trời,
 Quản cai vũ trụ muôn người thế gian.

3. Con ca tụng Chúa Vua vũ trụ,
 Người quản cai hoàn vũ khắp nơi,
 Trên trời, dưới đất, biển khơi,
 Muôn người vạn vật bầu trời thanh không.

4. Con ơi hãy nhớ điều này nhé,
 Ma-ri, Mẹ rất thánh của con,
 Mẹ yêu tất cả chúng con,
 Mẹ mong con lớn, con khôn giúp đời.

5. Những ai gặp khổ đau cuộc sống,
 Mẹ giúp cho người đó vượt qua,
 Sống vui thanh thản bằng an,
 Tập lành nhân đức tiến thẳng nước trời.

6. Ai sống chốn cô đơn buồn chán,
 Coi đời khô lạnh ngán lòng người,
 Mẹ liền nâng đỡ cuộc đời,
 Để cho họ sống vui đời nguyện xin.

7. Khi Mẹ thấy con kiêu căng quá,
 Khinh đời, chê Chúa chán cầu kinh,
 Mẹ liền cầu Chúa nhân lành,
 Ban ơn đổi mới tâm tình hồn con.

8. Con ơi, ngủ cho say ngon giấc,
 Để con mau tiến phát thành người,
 Mưu cầu lợi ích cho đời,

Giúp làng ngô xóm đổi đời văn minh.

9. *Này con hãy ngủ đừng thức giấc,
Đất nước đang chờ sáng tươi hơn,
Mong con lãnh đạo muôn người,
Dẫn đưa đất nước sáng ngời quang vinh.*

***

6- THÁNG HOA MẸ

*Tháng năm dâng kính Mẹ hiền,
Lòng con rạo rức đứng kê bên song,
Bầu trời cảnh vật sáng trong,
Trăm hoa đua sắc kính tôn Mẹ lành,
Hoa hồng, hoa tím, hoa lan,
Hoa huệ, thược dược tràn lan khắp vườn.
Hương thơm ngào ngạt khắp trời,
Chúng con dâng Mẹ muôn lời ngợi khen.
Cùng dâng lên Mẹ hoa sen,
Hương dương, cảm chướng ca khen Mẹ lành.
Tháng hoa biểu lộ lòng thành,
Muôn người khắp xứ đồng thanh hướng về,
Kính dâng Mẹ thánh dịu hiền,
Để ai nấy rõ nỗi niềm mến yêu.
Kính dâng Mẹ thánh yêu kiều,
Tâm tình, ý muốn say yêu mẫu hiền.
Nhiều người dâng bó hoa thiêng,
Hy sinh chịu khổ tỏ niềm kính tôn.
Có người dâng bệnh đau luôn,
Khổ đau phần xác tỏ lòng tri ân.
Con xin tiến Mẹ hoa tâm,
Lòng thành trong trắng không mang tội trần.
Sau cùng là lẵng kim ngân,
Với ba nhân đức con hằng tập luôn.
Mến yêu tin cậy hết lòng,
Thiết tha yêu Chúa đồng bào của con.*

* * *

*Mẹ ơi đẹp quá muôn bông,
 Muôn màu sắc sỡ tô son thắm nồng.
 Nhưng sao dám sánh Mẹ con,
 Mỹ nhân kiệt tác Hóa Công tạo thành.
 Mẹ là Bà Chúa muôn hoa,
 Hương tình nhân ái tỏa lan muôn người.
 Chúng con phủ phục dâng lời,
 Tạ ơn Thiên Chúa, Mẹ Người cao sang.*

***

7- TRƯỚC NHAN MẸ

*Trước nhan Mẹ rất mỹ miều,
 Hào quang rực sáng mũ triều sao thiên,
 Hồn con ngậy ngát hương lên,
 Thế gian con bỏ không thềm ước ao.
 Trán Mẹ lấp lánh ngàn sao,
 Phá tan u tối muốn trào hồn con.
 Con xin tận hiến hồn con,
 Với toàn thân xác kính tôn Mẹ hiền.*

* * *

*Sống bên Mẹ thánh dịu hiền,
 No say tình mến Mẹ truyền sang con,
 Ánh nhìn mắt Mẹ trên con,
 Muốn như thu hút hồn con bất toàn,
 Kéo con ra khỏi xa hoa,
 Trở về nẻo chính hân hoan nghĩa tình,
 Sống cùng Mẹ Chúa thiên đình,
 Cuộc đời trong sáng đậm tình yêu thương.
 Con nhìn ngắm Mẹ yêu đương,
 Ước mong Mẹ giúp vượt đường thế gian.
 Cuộc đời bao nỗi gian nan,
 Quỷ ma rình rập bấy giăng chặn đường.*

Lại còn hào nhoáng trần đời,
 Tình, tiền hấp dẫn hại đời chúng con.
 Biết bao vẻ đẹp ru con,
 Hình như muốn khiến hồn con ngã lòng,
 Bước theo bóng dáng nhan hồng,
 Tràn lan khắp chốn làng thôn thị thành.

* * *

Kính xin Mẹ giúp ban ân,
 Để con vươn tới sống lành thánh thiêng,
 Bỏ qua thế giới kim tiền,
 Về nơi nương nấu Chúa trên cõi trời,
 Hằng ngày ca tụng Chúa Trời,
 Vui đời thánh hiến trọn đời mến Cha.

***

8- MARIA TRINH VƯƠNG THƯƠNG XÓT

1. Ma-rí, Mẹ sinh Vua vũ trụ,
 Giê-su Con Mẹ vũ hoàn quân vương,
 Người là Vua của tình thương,
 Mẹ là Hoàng Hậu mến thương mọi người.

2. Con là Chúa, Mẹ là Thái Hậu,
 Chúa ban quyền Thái Hậu bao la,
 Trên trời, dưới đất muôn dân,
 Con Vua, Thái Hậu, thân dân nước trời.

3. Mẹ sinh Chúa hãy còn trinh khiết,
 Đức Đồng Trinh của Mẹ vẹn toàn,
 Tội trần Mẹ chẳng có mang,
 Toàn thân trong trắng ngọc ngà kém xa.

4. Nữ Vương trí khôn Người chói sáng,
 Thông minh mau hiểu chẳng ai bằng,
 Lẽ trời, bản tính vũ hoàn,

Mẹ liền thấu hiểu rõ ràng chi li.

*5. Nữ Vương ủi an muôn người thế,
Tình người đầy ấp mến thế nhân,
Muốn ban ơn thánh đỡ nâng,
Những người cần đến xin ân thánh này.*

*6. Nữ Vương rất thánh Người công chính,
Nơi Người không có chút gian manh,
Luôn luôn ngay chính thật thà,
Ta nên tín thác cầu van với Người.*

*7. Đức Thánh Nữ Vương khôn ngoan lắm,
Người làm nhiều việc rất quý tôn,
Hợp cùng ý Chúa quan phòng,
Không sai mục đích cội nguồn của Cha.*

*8. Nữ Vương có tài cao phép tắc,
Dẫn bao người khác biết ăn năn,
Bỏ đàng tội lỗi quyết chừa,
Trở về Thiên Chúa làm hòa với Cha.*

*9. Nữ Vương có quyền trên trời đất,
Chúa trao quyền rất thánh Mẹ ta,
Cầu bầu bênh đỡ tội nhân,
Xin Cha thương giúp phạm nhân lỗi lầm.*

*10. Hỡi dân Nước Chúa ta quý mến,
Chúng ta sung sướng hiến ca vang,
Chúa ban Thái Hậu chúng ta,
Vô cùng cao quý Nữ Hoàng cao sang.*

*11. Người bầu cử cho ta trước Chúa,
Người đỡ nâng dân Chúa mọn hèn,
Để Cha thương đoái người hiền,
Nghèo hèn túng quẫn ơn trên hộ phù.*

12. Chúng ta hãy đến cùng Bà Chúa,
 Để Người nâng đỡ giáng phúc ta,
 Giúp ta sống tốt sống lành,
 Xứng danh Con Chúa quyền năng trên trời.

9 – TÌNH MẸ MÙA XUÂN

Mẹ ơi sắp hết mùa đông,
 Đông tàn xuân tới muôn hoa tung bừng.
 Lòng con khắp khởi vui mừng,
 Hướng về Mẹ Thánh hợp cùng muôn hoa.
 Hồng hường khoe sắc tỏa lan,
 Hoa vàng, hoa tím, hoa lan thắm nồng.
 Hương hoa quyện với tình nồng,
 Tim con rạo rức tâm hồn bổng bay.
 Ngược nhìn ngắm Mẹ lòng say,
 Mẹ yêu con quá chẳng hay lỗi lầm.
 Lòng Mẹ như biển bao la,
 Đầy lòng nhân ái con dân Chúa Trời.
 Mẹ yêu hết cả mọi người,
 Ấu nhi già trẻ sống đời bé thơ.
 Mẫu tâm mở rộng tình thương,
 Làm đường lạc lối Mẹ nương gọi về.
 Sa cơ lỡ bước bến mê,
 Mẹ lay thức tỉnh đưa về tình Cha.
 Mẹ như cánh cửa thiên đàng,
 Mở toang chờ đón muôn ngàn tội nhân.
 Trở về cải quá tự tân,
 Đổi đời đổi nét thánh nhân nước Trời.
 Mẹ như tàu lớn cứu người,
 Sa cơ chìm đắm tội đời khó tha.
 Mẹ như trăng sáng đêm rằm,
 Chiếu soi u tối trần gian lỗi lầm.
 Mẹ như đèn thánh kính dâng,
 Muôn dân con Chúa từ xa tiến về.

*Họ ca tụng Chúa ngày đêm,
 Khấn xin Mẹ Chúa bằng yên tâm hồn.
 Mẹ như đồng lúa ngát thơm,
 Rung rinh gợn sóng nàng hương ngon lành.
 Mẹ như sương nhỏ đầu cành,
 Nhẹ rơi tỳ tách ơn lành Trời cao.
 Mẹ như sóng biển rì rào,
 Giúp con tỉnh thức vươn cao cõi trời.
 Ôi lòng Mẹ thật tuyệt vời,
 Muôn hoa nhân đức sáng ngời mọi nơi.*

2- CHÚA TÂM SỰ TỪ BIỆT GIOAN (M. Valtorta)

Sắp sửa đến ngày đi chịu chết nên Chúa đi các nơi để cảm ơn và từ biệt họ. Riêng đối với Đức Mẹ, các Tông đồ và một số người thân thích, Chúa có lời từ giã và trở trăng cách riêng.

Chúng ta hãy nghe một đoạn Chúa trở cho thánh Gioan : “Chỉ còn có mười ngày nữa là đúng ba năm Thầy đi rao giảng Tin Mừng. Tất cả những gì phải nói với đám đông, Thầy đã nói. Bây giờ, tất cả những ai muốn yêu Thầy và theo Thầy thì đã có đủ mọi yếu tố để sống cuộc đời hoàn hảo và bảo đảm. Còn những người khác, một số sẽ được thuyết phục bởi các sự kiện và biến cố, còn phần đông cũng vẫn như điếc. Nhưng với những người như điếc này, Thầy không có nhiều điều để nói. Bởi vì sự công bằng cũng phải được bảo vệ cũng như lòng thương xót. Từ trước tới giờ, lòng thương xót đã tự hủy mình nhiều lần và về nhiều thứ.

Nhưng trước khi nín lặng luôn, ông Thầy cũng nói với sự nghiêm khắc của vị thẩm phán. Nhưng người không muốn nói với con (Gioan) về điều đó. Thầy chỉ nói với con rằng sắp sửa, sau khi đã nói với đoàn chiên tất cả những gì phải nói để nó thuộc về Thầy. Thầy sẽ tĩnh tâm rất nhiều để cầu nguyện và chuẩn bị. Khi Thầy không cầu nguyện thì Thầy dành cho các con. Giống như Thầy làm từ khởi đầu, Thầy cũng sẽ làm vào giai đoạn chót. Các phụ nữ sẽ đến. Chúng ta sẽ chuẩn bị lễ Vượt qua tất cả với nhau. Gioan ngay từ bây giờ, Thầy xin con hy sinh rất nhiều cho các môn đệ đặc biệt là cho Mẹ Thầy.

- Chúa ơi, con có thể dâng cái gì cho Mẹ Thầy, Gioan nói, trong khi Mẹ Thầy đã có quá nhiều cái để cho chúng con ?”

Tình yêu của con : Hãy tưởng tượng như con là con trai của Mẹ. Mẹ yêu con và con yêu Mẹ. Chỉ có một tình yêu duy nhất nối kết hai người, đó là tình yêu đối với Thầy. Thầy là con Mẹ theo thể xác và tấm lòng. Thầy sẽ càng lúc càng phải vắng mặt, miệt mài trong những công việc của Thầy. Mẹ sẽ khổ, vì Mẹ biết, Mẹ biết điều gì sẽ xảy ra. Con phải an ủi Mẹ thay cho Thầy. Hãy hoàn toàn trở nên người của Mẹ đến nỗi Mẹ có thể khóc trên quả tim của con. Nhờ vậy Mẹ sẽ được khích lệ. Mẹ Thầy không phải là người lạ đối với con. Con đã sống với Mẹ. Nhưng khi sống như một môn đệ yêu của Thầy mình với một tình yêu kính trọng thì khác với việc sống như một người con. Thầy muốn con sống như một người con, để Mẹ được bớt khổ một tí khi Mẹ không còn Thầy nữa.

Lạy Chúa, Thầy sắp chết sao ? Thầy nói như một người sắp chết nên con buồn.

Đã nhiều lần Thầy nói với các con rằng : “Thầy phải chết, Thầy sắp trở về cùng Cha, Đấng ngự trên trời. Nhưng các con nghe bằng tai ! Các con nghe như con nít lơ đãng, coi như không có gì xảy ra ! Đúng Thầy đi để chết, Thầy cũng sẽ nói điều này với những người khác để khi xảy ra họ đỡ ngỡ ngàng, nhưng Thầy nói sau. Còn con Thầy nói trước và trối Mẹ Thầy cho con để con giúp đỡ Mẹ.

MỤC LỤC

<i>Con phượng hoàng .....</i>	<i>7</i>
<i>I- LỜI TỰA .....</i>	<i>9</i>
<i>II- Sứ vụ của Đức Kitô.....</i>	<i>11</i>
<i>Gồm có 12 đoạn (đoạn 1-12)</i>	
<i>III- GIỜ CỦA ĐỨC GIÊ-SU .....</i>	<i>100</i>
<i>Gồm có 8 đoạn (đoạn 12-20)</i>	
<i>IV- ĐOẠN CUỐI .....</i>	<i>145</i>
<i>Gồm một đoạn cuối</i>	
<i>GHI CHÚ.....</i>	<i>150</i>
<i>PHỤ CHƯƠNG .....</i>	<i>151</i>
<i>Thư của Thánh Giu-đa Ta-đêô Tông đồ bằng thơ.</i>	

Tạ ơn Chúa Phục Sinh “Alleluia”

NHÀ XUẤT BẢN TÔN GIÁO
Yên hòa – Cầu Giấy – Hà Nội
ĐT: (04) 37822845 – Fax: (04) 37822841

Chịu trách nhiệm xuất bản:

Nguyễn Công Oánh

Biên Tập:

Nguyễn Thị Hà

Bìa:

Y Phan, CMC

Sửa bản in

Phòng Kỹ Thuật Regina, CMC

Số lượng in: 100 bản, khổ 14,5 x 20,5

Số xuất bản: 144 – 2012/CXB/86 – 08/TG

Cấp ngày: 21/2/2012

In xong và nộp lưu chiểu quý II - 2012